

மரபு

MARAPU

அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து வெளிவரும் சமூக, இலக்கிய சஞ்சிகை

ஆனி 1993 ஆடி

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

HINDUSTAN IMPORTS

INTRODUCING
EXTRA SUPER QUALITY
JASMINE FRAGRANT RICE

GOLDEN GRAIN
BRAND

GRADE: AAAA

Now available in
5Kg, 10Kg & 25Kg pack

48-50 Dingley Avenue
Dandenong, Vic 3175
Phone: (03) 794 6640

இந்த மரபில்...

5

நேர்காணல்

இந்திரா பார்த்தசாரதி

9

நாடகக் குறிப்புகள்

நித்தி

12

துவிதம்

செ. வே. கா

18

அபாரிஜினி மக்கள்

சு. கி. ஜெயகரன்

25

ஈழத்து 'விமர்சனம்'

புதுக்கோன்

27

வெளவால்கள்

எஸ். ஜெயக்கொடி

33

'மகாவம்ச'

எஸ். போ

படைப்புகளில்
வரும்
கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளுக்கே
சொந்தம்.
கருத்துச்
சுதந்திரத்தைக்
கௌரவிக்கும்
வகையில்
'மரபு'விற்கு
உடன்பாடற்ற
கருத்துக்களும்
அதில்
வரும்.

❦

ஆசிரியர்

விமல் அரவிந்தன்

அட்டைப்படம்

அபாரிஜினி மக்களின்
மரப்படடை ஓவியம்

சந்தா

அவுஸ்திரேலியா \$12.00
இலங்கை, இந்தியா \$10.00
ஏனைய நாடுகள் \$30.00

தொடர்புகளுக்கு

ABIRAME PUBLICATIONS
P.O. Box 232,
Wantirna South,
Victoria 3152, Australia.

அச்சுப்பதிப்பு

LASHA Prints
3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082.

விலை

2 வெள்ளிகள்

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான
ஆக்கங்களை மரபு
வரவேற்கிறது. அத்துடன்
உங்கள் மனதில் எழும்
எண்ணங்களை ஏனைய
வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து
கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக்
கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும்
பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன
யாவும் சுருக்கமாக அமைதல்
விரும்பத்தக்கது.

ஈரமு

சுவடி 3

ஏடு 4

நியாயக் குரலெழுப்பும் அபரஜினி மக்கள்!

நில உரிமை கோரி அபரஜினி மக்களின் குரல் ஒங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் அவுஸ்திரேலியாக் கண்டத்தினுள் பிரவேசித்த ஐரோப்பியரால் அபரஜினி மக்கள் அநியாயமாகக் கண்டபடி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். இது திட்டமிட்ட இன ஒழிப்பாகவும், கலாசாரப் படுகொலையாகவும் ஆண்டாண்டுகளாகத் தொடர்ந்தது. இது வரலாறு.

இந்தக் கேவலமான வரலாற்றுக்காக வெட்கித் தலை குனியும் மனச் சாட்சியுள்ள வெள்ளை இன மக்கள் அவுஸ்திரேலியாவில் இன்று ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றனர். இதுவே இந்த மண்ணின் பெருமை.

அபரஜினி மக்கள் எழுப்பும் நியாயமானதும், அடிப்படையானதுமான நில உரிமைக் கோரிக்கைகளை அடியோடு கிள்ளி எறிந்துவிட இன்று பல சக்திகள் முனைப்பாகச் செயற்படுவதைக் காண்கிறோம். முக்கியமாக பெரிய சுரங்கத் தொழில் நிறுவனங்களும், பெரிய முதலீட்டாளர்களும், குறுகிய நோக்கமுள்ள அரசியல் வாதிகளும் இதில் அடங்குவர்.

இனத் துவேஷத்தைக் கிளப்பி விடக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் பலர் ஈடுபடுகின்றனர். சிலவேளைகளில் சில மக்கள்தொடர்புச் சாதனங்களும் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினையை இனத் துவேஷப் பிரச்சினையாக்க வேண்டாமென்ற குரலும் பல திசைகளிலுமிருந்து கேட்கிறது. இந்தக் குரல் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்விஷயத்தில் பிறநாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள எம்மைப் போன்றவர்களின் அக்கறையும், நிலைப்பாடும், பங்கும் என்ன? இது எங்கள் சிந்தனைக்குரியது.

[அபரிஜினி மக்கள் பற்றிய கட்டுரை 18ம் பக்கத்தில்]

இந்திரா பார்த்தசாரதி

சந்திப்பு: முருகபதி

பல்துறை சார்ந்த கலை, இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு, வாசகர்களினதும் கலா ரசிகர்களினதும் கவனத்தைக் கவர்ந்தவர் எழுத்தாளர் இந்திரா பார்த்தசாரதி. 'பிரபலம்' என்பதே இன்று கெட்டவார்த்தையாகிப் போயுள்ள சூழலில் தன்னை, சாதாரணமாகவே அழைக்கலாம் எனக்கூறும் இந்திரா பார்த்தசாரதி - மனித தெய்வங்கள் (சிறுகதைத் தொகுதி), குருதிப்புனல், சுதந்திர பூமி (நாவல்கள்), மழை (நாடகம்), மறுபக்கம் (திரைப்படம்) முதலானவற்றால் விதந்து பேசப்பட்டவர். அவுஸ்திரேலியாவுக்கு வருகைதந்த வேளையில், 'மரபு'வுக்கென இந்த நேர்காணல்:-

? முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எழுதுகிறீர்கள். ஆரம்பகால எழுத்துலக பிரவேசம் பற்றிச் சொல்லுங்கள்.

! என் முதற் கதை, அதாவது நான் பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்புவதென்று தீர்மானித்து அனுப்பியது 'ஆனந்த விகடன்' 1964இல் பிரசுரமாகியது. அதற்கு 'முத்திரைக்கதை' என்ற அந்தஸ்தும் கிட்டியது. அக்காலத்தில் ஜெயகாந்தனும் அதில் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். முதற்கதை 'மனித இயந்திரம்'. நான் மாணவனாக இருக்கும்போதே எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன். அப்பொழுது எழுதிய நாவல் 'கால வெள்ளம்'. இதுவே எனது முதல் நாவல். எனினும் இலக்கிய உலகிற்கு என்னை அறிமுகப் படுத்திய நாவல் 'சுதந்திர பூமி'. இது 1969இல் அல்லது 70இல் வெளியாகியிருக்க வேண்டும். எனினும் ஒரேசமயத்தில் வெளியான இரண்டுக்கும் (எழுதப்பட்ட) கால இடைவெளி 17 ஆண்டுகள்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

? உளவியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுத நேர்ந்தமைக்கு ஏதும் நோக்கம் உண்டா?

! ஒவ்வோர் எழுத்தாளனும் அவன் பாரம்பரியக் கரு, கல்வி, வளர்ந்த சூழ்நிலை ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்படுகின்றான். உளவியல் அடிப்படையில் எதையும் நோக்குவதென்பது என் இயல்பாக அமைந்துவிட்டதென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். உளவியல் நூல்களை என்னைப் படிக்கத் தூண்டியது எது? இயற்கை உந்துதல்தான். இவ்வியற்கை உந்துதலுக்குக் காரணம் பாரம்பரியக் கருதான் (Genetic Make-up) என்பது என் அனுமானம்.

? தி.ஜானகிராமன், ஜெயகாந்தன், சுந்தராமசாமி முதலானோரின் எழுத்துக்கள் வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்கியமை போன்று தங்களது எழுத்துக்களை தொடர்ந்து படித்த, படித்துவரும் வாசகர் வட்டம் உண்டு. இதுபற்றித் தங்கள் கருத்து?

! அப்படியொரு வாசகர் வட்டம் இருக்கின்றதா? 'படைப்புலகில் ஒரு பண்டிதனாகவும்', 'பண்டித உலகில் ஒரு படைப்பாளியாகவும்'தான் தூற்றப்பட்டு வந்திருப்பதாக நான் நினைத்தேன். அப்படியொரு வாசகர் வட்டம் எனக்கு இருந்தால் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது இதுதான் :- "விமர்சனம் செய்யுங்கள் - விசிறியாகி விடாதீர்கள்".

? பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தங்களின் கதைகள் தொடர்பான மதிப்பாய்வு மிகவும் விரிவாக, பேராசிரியர் நா, வானமாமலை நடத்திய 'ஆராய்ச்சி' இதழில் படித்தோம். இதுபோன்ற வேறும் விரிவான ஆய்வுகள் உண்டா? அல்லது பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் மாணவர்களின் ஆராய்ச்சி?

! வந்திருக்கின்றன. M.Phil, P.hd பட்டம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் involvement இல்லாமல் 'பட்டத்'துக்காக எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள். இவற்றை நான் serious ஆக எடுத்துக் கொள்வதில்லை. காரணம் அவர்கள் ஆய்வு செய்வதற்கு முன்பு எனக்கு அனுப்பும் கேள்விகள்தான். வழமையான முதற்கேள்வி, நீங்கள் இதுவரையில் எத்தனை நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறீர்கள்?... இன்னொரு மாணவர் நான் 'குறிஞ்சிமலர்' எழுதியதற்கான பின்னணியைப் பற்றி விசாரித்து கேட்டிருந்தார். (குறிஞ்சிமலரை நான் எழுதவில்லை. அதனை தீபம் நா. பார்த்தசாரதி எழுதினார்)

? குருதிப்புனல், சுதந்திர பூமி, மாயமான் வேட்டை, தேவர் வருக முதலான தங்களின் அரசியல் நாவல்கள் இந்தியாவின் வெவ்வேறு கால கட்டங்களைச் சித்தரித்தவாறு, தற்போதைய காலத்தின் அரசியலைப் பின்னணியாகக் கொண்டு ஏதும் எழுதுகிறீர்களா?

! எழுத எண்ணமுண்டு. ஆனால், நான் அங்கதச் சுவைக்காக அப்பொழுது எழுதிய 'தேவர் வருக' போன்ற நகைச்சுவைச் சித்திரங்கள் இப்பொழுது நிஜமாக மாறிவரும் பொழுது, 'அங்கதத்துக்கு' இடமில்லாமற் போய்விடுமோ என்ற அச்சமும் எனக்குண்டு. அரசியல் தலைவர்களை இன்று கேலிச் சித்திரங்களாக வரைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களின் புகைப்படங்களைப் பிரசுரித்தாலே போதும் என்று தோன்றுகின்றது. உண்மை, கற்பனையைக் காட்டிலும் விசித்திரமானது என்ற நிலை.

? சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், விமர்சனம், கட்டுரை முதலான துறைகளில் ஈடுபாடுமிக்க தாங்கள், கவிதைகள் எழுதியதுண்டா? இந்தத் துறையைப் பற்றி உங்கள் பார்வை?

! தொடக்க காலத்தில் எழுதியிருக்கிறேன். அதாவது மாணவப் பருவத்தில். ஆனால், 'நான் எழுதியவை கவிதைகள் அல்ல' என்ற விவேகம் எனக்கு அப்பொழுதே ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதுதான் வாசகர்களுடைய அதிர்ஷ்டம். இப்பொழுது 'கார்டு' கிடைத்தால் புதுக்கவிதை எழுதும் கவிஞர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கும்போது இது சொல்லப்பட வேண்டிய விஷயமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

? நாவல்களும் குறுநாவல்களும் எழுதுகிறீர்கள். இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை எவ்வாறு வகைப் படுத்துகிறீர்கள்?

! குறுநாவல்களுக்கு கள, கால வரையறை உண்டு. கருத்தோட்டமும் ஒருவழிப் பாதையிற் செல்ல வேண்டும். நாவலுக்கு விரிவான களம், கால வரையறை தேவையில்லை. ஆனால் ஜேம்ஸ் ஜோய்ஸ் எழுதியது போன்று சில புறனடைவுகளும் உண்டு.

? தங்களின் குருதிப்புனல், உச்சிவெய்யிலில் முதலானவை திரைப் படமாக்கப்பட்டன. தங்களின் படைப்பு திரை வடிவம் பெறும்போது அதன் உயிர் சிதைவுறுவதாகக் கவலை உண்டா? ஏனென்றால் பல இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு இந்த அபாயம் நேர்ந்துள்ளது.

! குருதிப்புனல், 'கன்சிவந்தால் மன்சிவக்கும் என்ற' பெயரில் படமாக்கப் பட்டதாக அறிகிறேன். ஆனால் இதுவரையில் இதனை நான் பார்க்கவில்லை. எனது அனுமதியின்றி எடுக்கப்பட்ட படம் இது. அச்சமயம் நான் இந்தியாவிலுமில்லை. ஆனால், சேதுமாதவன் என்னைச் சந்திக்க வந்தபொழுது 'வெந்து தணிந்த காடுகள்' கதையைப் படமெடுப்பதற்காக அனுமதி கோரினார். அவரை 'உச்சிவெய்யிலில்' என்ற கதையைப் படமாக்குமாறு கூறினேன். அவர் நல்ல படைப்பாளி. மலையாளத்தில் எம். டி. வாகதேவன் நாயரின் நாவல்களைப் படமாக்கிய அனுபவமுள்ளவர். எனவே அவர் எனது கதையின் கருவைச் சிதைக்க மாட்டார் என்ற நம்பிக்கையும் இருந்தது.

? 'கணையாழி'யின் கௌரவ ஆசிரியராக இருக்கிறீர்கள். இன்றைய இலக்கிய சூழலில் சிறுபத்திரிகைகள் பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

! சிறுபத்திரிகைகள்தான் இலக்கியத்தைக் காப்பாற்றி வருகின்றன. என்னுடைய முக்கியமான நாவல்கள், நாடகங்கள் சிறுபத்திரிகையாகிய கணையாழியில்தான் பிரசுரமாகியது. சிறுபத்திரிகைகள் மூலம் 'கோஷ்டி' சேர்ப்பதையே நான் எதிர்க்கின்றேன்.

''ஈழத் தமிழர்களினாலே வெளிநாடுகளில்
'தமிழ் இலக்கியக் கொடி' பறக்கிறது''

? இன்று வெளிநாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களினால் தூற்றுக் கணக்கான இதழ்கள் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்தப் 'புலம் பெயர்ந்த தமிழ் இலக்கியம்' தொடர்பாகச் சொல்லுங்கள்...

! 'தமிழ் இலக்கியக் கொடி' வெளிநாடுகளில் பறப்பதற்குப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள்தான் காரணம் என்பது என் கருத்து. 'புலம் பெயர்ந்த' என்றபோது ஈழத் தமிழர்களை மட்டுந்தான் நான் குறிப்பிடுகின்றேன். வெளிநாடுகளிலிருக்கும் இந்தியத் தமிழர்களுக்கு இன்று தமிழ் இலக்கிய ஈடுபாடு இல்லை; அல்லது மிகவும் கொச்சைத்தனமாக இருக்கிறது. சிட்னியில் வசிக்கும் ஒரு இந்தியத் தமிழர், மணியனைப் போன்று நானும் 'பயணக் கட்டுரைகள்' எழுத வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். எப்படி இருக்கிறது!?

? இன்றைய தமிழ் இலக்கியப் போக்குகள் குறித்தும், அவை தமிழ் அறிவுலகத்தைப் பாதிக்கின்றனவா அல்லது பாதிக்கவில்லையா என்பது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

! இன்று தமிழ் இலக்கியம் 'மெல்ல இனிச் செத்து வருவது' போல் தோன்றுகிறது. (தமிழ் நாட்டில்) எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். 'இலக்கியம்' தான் இல்லை. ஆனால் தமிழ் நாட்டின் கரையோர இளம் எழுத்தாளர்கள் மிகவும் நன்றாக எழுதி வருகின்றார்கள். தோப்பில் முகம்மது யீரான், ஜெய்மோகன்.. முதலானோர். வணிகப் பத்திரிகைகளில் முன்னர் ஓரிரு நல்ல சிறு கதைகளும், நாவல்களும் வருவதுண்டு. இப்பொழுது அறவே இல்லை. எழுதுவதற்குரிய சன்மானம் இல்லையே என்று நல்ல இளம் எழுத்தாளர்கள், சன்மானத்துக்காகவே சமரசம் செய்து கொள்ளக்கூடிய ஆபத்து நிலை உருவாகிவிட்டது. எழுத்தாளர்கள் கூடித்தான் இதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும்.

✻✻✻

நெதர்லாந்தில் 16வது இலக்கியச் சந்திப்பு

கருத்துரைகளும் கலந்துரையாடல்களும்

"விடுதலையை நோக்கி இந்தியப் பெண்களின் அனுபவங்கள்"

"பெண்ணிலைவாத நோக்கில் செ. கணேசலிங்கத்தின் "ஒரு பெண்ணின் கதை"

"சிறார்களின் உலகம் - எங்களது அறியாமை பற்றி"

"க்கிளாறாசெற்கின்: ஜேர்மனிய பெண்ணியக்க முன்னோடி"

"தேசியம், வர்க்கம், பெண்கள்"

"சஞ்சிகைகளின் விமர்சனங்களும் குறிப்புகளும்"

"தமிழில் தரிப்புக்குறிகள்"

"சமூக மாற்றமும் ஆபுதப்போராட்டமும்"

மற்றும் நாடக அரங்கம், கவிதா நிகழ்வு, கதாபிரசங்கம்

07 - 08 / 08 / 93

நாடகக் குறிப்புகள் (2)

நாடகம் மக்கள் கலை

— நித்தி

மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி என்பார். இது நாடகத் துறையிலும் வெளிப்படும்.

தொலைக்காட்சிகளிலோ திரைப்படத்திலோ வரும் 'படங்கள்' போலன்றி நாடக மேடையில் வருபவர்கள் நிஜ மனிதர்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே மேடையில் தோன்றி பார்வையாளர்களாக வரும் மனிதர்களுக்கு நிகழ்வுகளை நேருக்கு நேர் நிகழ்த்திக் காண்பிக்கிறார்கள். இந்த உறவு நிஜமானது. நிகழ்வுகளின் படங்களையன்றி, நிகழ்வுகளையே நாங்கள் மேடையில் சந்திக்கின்றோம்.

மேடையில் தோன்றுபவர்கள், பார்வையாளர்களை (சமூகத்தை) நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கின்றனர். அவர்களது பிரச்சினைகளைப் பேசுகின்றனர். வாழ்க்கையின் ஒரு துண்டை மேடையில் கொண்டு வருகின்றனர். மேடையில் நிகழும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் பார்வையாளனில் ஒரு எதிர்த் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

இவற்றையெல்லாம் பார்வையாளர்கள் தனித்தனியே இருந்து அல்லாமல், ஒன்றாக இருந்து பெறுகின்றனர் என்பது மிக முக்கியமானது. மனிதர்கள் தனித்தனியே இருக்கும்போது செயற்படுவதை விட, ஒன்றாகச் சேரும்போது வேறு விதமாகச் செயற்படுகின்றனர்.

மற்றவர்களுடன் சேர்ந்திருந்து நாடகம் பார்ப்பதனால் ரசனையின் அளவும் வெளிப்பாடும் அதிகரிக்கின்றது. நாடகம் பார்ப்பவர்கள் வெறும் ஜடப் பொருட்களாக அல்லாமல், உயிர்ப்புள்ள, ஒருவருடன் ஒருவர் ஈடுபாடு காட்டுகின்ற மக்கள் கூட்டமாகவே நாடகம் பார்க்கிறார்கள்.

நேரடியாக ஒருவரைப் பிடித்து அவரில் இருக்கும் குறையைச் சொன்னால் அவருக்குக் கோபம் வருகிறது. இதையே நாடகத்தில்

சொல்லும்போது அவருக்குச் சிரிப்பு வருகிறது. நாடகத்தில் பார்வையாளர்கள் தம்மைப் பார்த்துத் தாமே சிரிப்பதையும், தாம் நடந்து கொள்ளும் முறைகளைத் தாமே கண்டிப்பதையும் கண்டிருக்கிறோம்.

பிரதியிலும், ஒத்திகைகளிலும் மிகச் சாதாரணமானதாகக் காணப்பட்ட உரையாடல்களும், நிகழ்வுகளும் பார்வையாளர்களின் முன்னே பெரும் ரசனைக்குரியவையாக மாற்றம் பெறுவதையும் பல நாடகத்துறை ஆர்வலர்கள் அனுபவ ரீதியாகக் கண்டிருப்பர். மக்கள் ஒன்றாகக் கூடுவதால் உயரும் ரசனையின் அளவும், உளத் தாக்கமுமே இதற்குக் காரணம்.

பலருக்கு வாழ்க்கையானது தனிமைப்பட்டதாயும், சமூகத்திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டதாயும் ஆகிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய கால கட்டத்தில், நாடகம் மக்களை ஒன்று திரட்டுவதோடு ஒன்று சேர்ந்து ரசிக்கும் பண்பினையும் வளர்க்கும் சாதனமாக உள்ளது.

*

மேடை உண்மையானது. மேடையில் தோன்றுபவர்கள் உண்மையான மனிதர்கள். அங்கே இருப்பனவும் உண்மையான பொருட்கள். ஆனால் இந்த மேடையும், மனிதர்களும், பொருட்களும் பிரதிபலிப்பது கற்பனைகளை ஆகும்.

உதாரணமாக, மேடையில் ஒரு கொலை நடக்கும்போது உண்மையில் அங்கே கொலை நடப்பதில்லை. ஆனால் அது நடந்ததாக நாம் கற்பனையில் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதாவது, இரண்டு வெவ்வேறு மனத் தளங்களில் நாம் சஞ்சரிக்கிறோம். ஒரு தளத்தில், மேடையில் வருபவர்களை உண்மையானவர்களாகக் காணும் அதே வேளையில், மற்றொரு தளத்தில் அவர்களைக் கற்பனையான கதா பாத்திரங்களாகவும் காண்கிறோம். இவை இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்கின்றன. இது நிகழாவிடில் நாடகத்தை ரசிப்பது சாத்தியமற்றது. மேடையில் நடந்தது உண்மையான கொலை என்று நம்பினால், நாடகம் ரசிக்குமா? அல்லது எல்லாம் வெறும் போலியும் பொய்யும் என்று தள்ளிவிட்டால்தான் நாடகம் ரசிக்குமா? இந்த இரு தளப்பட்ட மனநிலை நாடக ரசனைக்கு முக்கியமானது.

நாடகங்களைப் பார்க்கும் போது நாம் எத்தனை விதமான அரங்க சம்பிரதாயங்களையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு பார்க்கிறோம் என்பதை எண்ணுவது சுவாரசியமானது. ஒரு வருட காலம் ஒரு மணி நேரத்தில் கழிந்து போவதையோ, ஒரே மேடை வெவ்வேறு நேரங்களில் வெவ்வேறு இடங்களாக மாறுவதையோ, ஒரு வீட்டுக்குள் கதை நிகழும் போது, மேடைக்கும் எமக்குமிடையே நான்காவது சுவரொன்று இருக்கிறது என்பதையோ ஏற்றுக் கொள்ளுவதில் எங்களுக்கு எந்த விதமான சிரமமும் இருப்பதில்லை.

வாயிலைக் காட்ட ஒரு நிலையை மட்டும் வைத்துவிட்டு, கதவைத் திறந்து மூடுவதாக நடிகர் அபிநயித்துக் காட்டும்போது அங்கே கதவொன்று திறந்து மூடப்படுவதாக நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஒன்று இன்னொன்றாக இருப்பது அரங்கில் மிகவும் பொதுவானது.

*

கலைகள் யாவற்றிலும் நாடகமே மக்கள் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் நெருக்கமானது என்று கருதப்படும். முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, அரங்கில் தோன்றுவோர் நிஜ மனிதர்களாக இருப்பதும், அவர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் தொடர்பு நிஜமானதாகவும், நேரடியானதாகவும், முப்பரிமாணம் பெற்றதாகவும் இருப்பதும் இந்த நெருக்கத்துக்கான சில முக்கிய காரணங்களாகும்.

நாடகம் பார்க்கும் மக்கள், கூட்டமாக இருந்தே நாடகம் பார்க்கின்றனர். நாடகமானது வட்டக் களரியிலோ, தெருவோரத்திலோ, சந்தை மத்தியிலோ நடக்கும் போது சூழ இருக்கும் மக்கள் தமக்கிடையே மேலும் ஒருபடி நெருங்கியதான ஒரு உணர்வைப் பெறுகின்றனர். அத்துடன் நடப்பவர்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியும் குறைந்து போகிறது.

இந்த நேரடியானதும், நிஜமானதுமான தொடர்பின் அடிப்படையில், புலன்களுக்கூடாகப் பார்வையாளனுக்குக் கிடைக்கும் ரசானுபவம் மிகவும் உயிர்ப்புள்ளது வலிமையானதும் ஆகின்றது.

இத்தகைய அனுபவம் திரைப்படம், தொலைக்காட்சி போன்ற சாதனங்களுக்கு ஊடாகக் கிடைப்பதில்லை. இச் சாதனங்கள் நிகழ்ச்சிகளின் படங்களையே தருகின்றன. நாடகம் தரும் அனுபவம் வேறானது. இதனால்தான் அது தொடர்ந்தும் செழிப்புடன் வாழ்கிறது. நாடகம் தரும் அனுபவத்தை நுகர்ந்து மகிழ்ந்தவர்கள், மீண்டும் மீண்டும் நாடகம் பார்க்கப் போகின்றனர்.

திரைப்படம், தொலைக்காட்சி ஆகிய சாதனங்களின் வருகையினால் நாடகத் துறையும், நாடகம் பார்க்கப் போவோரின் எண்ணிக்கையும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டமை உண்மை. ஒரு படம் ஒருமுறை தயாரிக்கப்பட்டால், அதை வட்சக் கணக்கிலும் கோடிக் கணக்கிலும் மக்கள் பார்க்க முடியும். உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் சிரமமின்றி அது செல்ல முடியும். நாடகமோ உண்மையான பொருட்களையும், இடத்தையும், மனிதர்களையும் வைத்து ஒவ்வொரு முறையும் நிஜமாக மேடையேற்றிக் காண்பிக்கப்பட வேண்டிய கனவையாக உள்ளது. அதுவே அதன் பலமும் பலவீனமும் ஆகும்.

இதனால்தான் படத்தை தொழிற்சாலையொன்றில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஒரு உற்பத்திப் பொருளுக்கும், நாடகத்தை கையினால் தனித்துச் செய்துக்கப்படும் ஒரு சிற்பத்துக்கும் ஒப்பிடுவதுண்டு.

து வ த ம்

விஜய் தான் தேத்தா.

(ஹிந்திக் கதை)

(3)

(1991 தைமாத 'மனுவதி'
ஆங்கில இதழில் இருந்து தமிழில் செ.வே.கா.)

சிறிதும் நாணமின்றி, மணப்பெண் நடந்து வந்து அவளருகே உட்கார்ந்தாள். அவள் தனது முகத்திரையை விலக்கியபோது, திரிலோகங்களின் இனிமையும் அவளுடைய முகத்திலிருந்து பிரகாசித்தது. இத்தகைய அழகின் நிழலுமல்லவோ கண்களைக் கூசவைக்கும்! புன்முறுவலுடன் பெண் சொன்னாள் "நீ பயணத்தை இடையில் முறித்துக் கொண்டு திரும்பி வருவாய் என்று எனக்குத் தெரியும். இந்த நட்சத்திரங்களும் இந்த இரவும் உன்னைப் போக விட்டிருக்கமாட்டா. எனது அருமை நாயகனே, இப்படிப்பட்ட சித்தமுடையவனென்றால், ஏன் நான் சொல்லியும் கேளாமல்ப் புறப்பட்டாய்? எப்படியென்றாலும், என்னுடைய ஆசை நிறைவேறியது."

பெண் இப்படிப் பேசியபோது, புருஷனுடைய மனதில் ஒரு புயலெழுந்தது. இப்படிப்பட்ட பால் போன்ற தூய்மையிலே எப்படி அசுத்தத்தைச் சேர்க்கலாம்? இவளை ஏமாற்றுவது பெரிய பாவமாகும். தன்னுடைய கணவன் என்று நினைத்தல்லவோ இவள் இவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறாள்? இதனிலும் பார்க்கக் கீழான கேவலமான

பொய்மையும் இருக்கிறதா? எல்லாவற்றிலும் பெரிய பொய் இதுவல்லவோ? அன்பின் அந்தரங்கத்தையே ஏமாற்றலாமா? பேயின் மனத்தையும் அல்லவோ அன்பு சுத்தமாகக் கழுவிவிடுகிறது? தனக்குச் சமானமானவர்களுடன் கெட்டித்தனத்தைக் காட்டலாம், தூங்கு பவனுடைய கழுத்தை வெட்டுவது வானையும் அசுத்தப் படுத்துவதாகும்.

அவளைவிட்டுச் சிறிது விலகிநின்று பேய் சொன்னான்: உண்மையிலேயே உன்னுடைய ஆசைதான் நிறைவேறியது என்று உனக்கு நிச்சயமா? நான் வேறு ஒருவன் அல்ல, உன்னுடைய கணவனைப் போல உருவெடுத்து வந்திருக்கும் வித்தைக்காரன் அல்ல என்று நீ நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாமா?

பெண்ணுக்கு முதலில் இந்த வார்த்தைகள் சற்று அதிர்ச்சியூட்டின. பின்னர் அவள் அவளை நிதானமாகப் பார்த்தாள். அதே முகம்; அதே உருவமும் உடலும்; அதே பாவமும் குரலும். தன்னுடைய ஒழுக்கத்தைக் கணவன் சோதிக்கிறாளென்பது அவளுக்கு உடனடியாகப் புரிந்தது. சிறிது சிரிப்புடன் சொன்னாள்: கனவிலும் கூட அந்நியன் ஒருவன் என்னைத் தொட நான் அனுமதியேன். நீ வேற்றாளாயிருந்தால், என்னுடைய கற்பின் நெருப்பில் எப்போதோ எரிந்துபோயிருப்பாய்.

பேய்க்குக் கொஞ்சம் ஆத்திரம் வந்தது. அந்நியனான நான் இன்னும் எரிந்து போகவில்லை, உன்னுடைய ஒழுக்கத்தின் பளபளப்பு நிச்சயம் கொஞ்சம் குறைந்துதான் இருக்கிறது என்று சொல்ல அவனுக்கு வாய் வந்தது. இதற்கிடையில் இன்னொரு எண்ணமும் அவனது மனதிற்கு தோன்றவே, ஆத்திரம் போய் அவனுடைய மனம் களிப்பால் நிறைந்தது.

உண்மையைக் கண்டுகொள்வது முகத்தைக் கொண்டு அல்ல. அவன் உண்மையில் அவளுடைய புருஷனாயிருந்தால், பணம் பண்ணுகிற அவாவினால் தன்னுடைய பெண்டாட்டியை விட்டுப் போயிருப்பானா? பிரிவென்கிற நெருப்பிலே எரிய விடுவதற்கா அவளுடைய கையைப் பிடித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டான்? குருடனுக்குக் கூட இந்த அழகின் வெளிச்சம் தெரிந்திருக்குமே - அவன் எப்படி இதைக் காணாது போனான்? நெருப்பை வலம் வந்து மந்திரங்களைச் சொன்னது அவன் என்றாற்போல என்ன? அவள்பால் அவனுடைய அன்பிலே உண்மையில்லை. ஆனால் பேயென்றாலும், என்னுடைய அன்பு உண்மையானது. அவளை ஏமாற்றுகிறதை நினைக்கிற போதே எனக்கு நடுங்குகிறது. என்னுடைய அன்பு உண்மையானது. என்னுடைய விருப்பத்திலே சத்தியமுண்டு. எங்கள் இருவருடைய ஒழுக்கத்திலும் குறைவில்லை. என்றாலும் உண்மையைச் சொல்லாமல் விடுவதன் மூலம் அன்புக்குத் துரோகம் செய்ய அவளால் முடியாது. அவளுக்குக் கிட்ட வந்து அவன் சொன்னான்: உண்மையில் நான் வேறொருவன்; ஆனால் என்னுடைய அன்பு உண்மையானதாதலால் உன்னுடைய ஒழுக்கத்திற்கு இதனால் கேடு

எதுவும் இல்லை. உன்னைக் கல்யாணம் செய்து கொண்ட கணவனுக்கு உன்மீது உண்மையான காதலில்லை. அதனால்தான் அவன் இந்த அழகை விடுத்து அந்நியதேசம் போனான்.

உண்மைக்கும் போலிக்குமிடையே அவள் எப்படி இனங்காண்பாள்? அவனுடைய சொற்கள் அவளுக்குப் புரியவில்லை. பெற்றோர் மகனென்று அவளை ஏற்றபோது அவள் ஏன் தன்னுடைய கணவன் என்று ஏற்கத் தயங்கவேண்டும்? முகமும் உருவமும் தான் எல்லாத் தொடர்புகளுக்கும் முக்கியமான முத்திரைகளாகும்.

அவளை முதலில் காட்டில் கண்டதிலிருந்து எல்லா வரலாற்றையும் பேய் அவளுக்குச் சொன்னான். அவள் போனபோது தான் மயங்கி விழுந்ததையும், அவள் கணவனைச் சந்தித்துப் பேசி அவனுடைய உருவத்தையும் இடத்தையும் எடுக்க முடிவு செய்ததையும் சொன்னான். வழியிலே சந்தித்த புயலைப் பற்றியும் அவளுக்குச் சொன்னான். பொம்மைபோல, ஆடாது அசையாது இவ்வளவையும் பெண் கேட்டாள். இந்தக் கதையைக் கேட்பதற்கா கடவுள் அவளுக்குக் காதுகளைக் கொடுத்தார்?

அவளுடைய மணிக்கட்டைத் தடவியபடி பேய் மேலும் சொன்னான்: ஒவ்வொருநாளும் நான் தருகிற ஐந்து பொற்காசுகளும், கடையில் நான் உழைப்பதும் அப்பனுக்கும் அம்மைக்கும் போதும். என்னுடைய உண்மையான இரகசியத்தில் அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. ஆனால் உனக்கு நான் உண்மையைச் சொல்லாவிட்டால் அன்பின் முகத்திலேயே கரிபூசியது போவாகும். உன்னுடைய உண்மையான புருஷன் என்று நீ என்னுடன் இருந்திருப்பாய். ஆனால் என்னிடமிருந்து எப்படி உண்மையை என்னால் மறைக்க முடியும்? பல ஸ்திரீக்களின் உடலில் நான் முன்பு புகுந்து அவர்களை வதைத்திருக்கிறேன், ஆனால் இதுபோல் முன்பொருபோதும் எனக்கிருந்ததில்லை. எனக்குள்ளே இப்படியொரு இங்கிதம் எந்த மூலையில் இதுவரை இருந்ததென்று ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம். நான் உன்னுடன் இருப்பது உனக்கு உடன்பாடில்லையென்றால், இக்கணமே நான் போய்விடுகிறேன். உன்பக்கம் அதன்பின் திரும்பியும் பார்க்க மாட்டேன். உனக்குத் துன்பம் தருகிற ஒரு காதலிலே மகிழ் எனக்கு விருப்பமில்லை. ஆனால், என்னுடைய இதயத்திலே குடிக்கொண்டிருந்த விஷத்தைத் தேனாக மாற்றியதற்கு நான் எனது வாணாளி முழுவதும் உனக்குக் கடன்பட்டவனாவேன். இறுதியாக, பெண்ணின் அழகுக்கும் ஆணின் அன்புக்கும் இதுதான் உரைகல்லாகும்.

அழகி தனது இதழ்களைத் திறந்து சொன்னாள்: உண்மையை நீ சொன்னது நல்லதோ, அதை நீ சொல்லாது விட்டிருந்தால் நல்லதோ என்று என்னால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை.

அவளுடைய கண்களினுள்ளே பார்த்துக் கொண்டு பேய் சொன்னான்: பிள்ளைப்பேற்றின் இன்பம் மலடிக்குத் தெரியுமா? இந்த

நோவல்லவோ தாய்வயிற்றின் பேரின்பமாகும். உண்மையின் வேதனை மகப்பேற்றின் வேதனை போல. உண்மையை நான் மறைத்திருந்தால் வேதனையுமிருந்திராது பரவசமுமில்லை. போலியும், களிப்பெனும் பாசாங்கும்தான் கிட்டியிருக்கும். அநேக பெண்களின் உடல்களிலே நான் வாழ்ந்து, மாயையின் இயல்பை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறேன். தங்களுடைய கணவன்களுடன் மட்டும் படுத்திருந்து அவனுடைய முகத்திலே பிறிதோர் முகத்தை காண்கிற பல சதி சாவித்திரிகளை நானறிவேன். மாற்றாளை அவர்கள் தொட்டதில்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் கணவனின் அரவணைப்பிலே இருந்து கொண்டு மற்றவர்களை அவர்கள் நினைக்கையில் அவர்கள் எத்தகைய பதிவிரத்தைகளாக இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கடவுளிலும் பார்க்க நல்லாய் நானறிவேன். விசுவாசமுள்ள இந்தப் பெண்களுடைய விளையாட்டுக்கள் எனக்குத் தெரியும். அகௌரவம்தான் அவர்களுடைய பயம். இரகசியம் வெளிப்படாதென்று தெரிந்தால் கடவுளும் தயங்காமல் பாவம் செய்வார். உனக்கு என்ன வேண்டுமென்று இப்ப சொல். நான் பேயென்றாலும் எதையும் உன்னிடமிருந்து ஒளிக்கவில்லை.

இந்த மாதிரி நொடியை அவிழ்க்கிற சங்கடம் வேறெந்தப் பெண்ணுக்கும் இதுவரை வந்திராது. வேண்டுமென்று ஒரு தொடர்பை வைத்துக் கொள்வது என்கிறது ஒன்று; தன்னுடைய கணவன் அல்லாத ஒருவனை, மனைவி அல்லாத ஒருத்தியைப் பார்த்து மனதிலே சிறிதும் ஆசை ஒருபோதும் எழாதவர் யார்? ஆனால் வெளியே இந்தத்திரை எழுவதில்லை. திரையின் பின்னால் நடக்க வேண்டியது, நடந்து போகும். ஆனால் இத்தகைய கேள்விக்கு முகம் கொடுப்பதும், சிந்திப்பதும், விடை அளிப்பதும் எவ்வளவு கடினமானவை? இதையெல்லாம் கேட்டு அவளுக்கு வாயடைத்துப் போனது.

பெண்ணின் மனதில் எதிர்பாராத அலையொன்று எழுந்தது. அவள் யோசிக்க ஆரம்பித்தாள். அவள் பிறந்த போது தாம்பாளத்தில் தட்டாமல் ஒரு உமலைத்தான் தட்டினார்கள். அவளது குடும்பத்தவர்களுக்கு அவ்வளவு மகிழ்ச்சி இல்லை. மகன் பிறந்திருந்தால் கூட மகிழ்ந்திருப்பார்கள். பெண் வளர்கிறபோதும் பெற்றோருக்கு வீட்டில் வேண்டாத பாரம் சேர்வது போல்த்தான். பத்து வயதாவதற்குள் வேற்று வீட்டிற்கு அவளை அனுப்புகிற அவசரம் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டது. வீட்டு முற்றத்திலும் சரி, வெளியிலும் சரி அவளிருப்பதற்கு இடம் காணவில்லை. கீரை கேட்பது போல்த்தான் பெண் கேட்பதும் இலகுபோல. கிடுகிடென்று பெண்கேட்டு வந்தார்கள்.

அவளுடைய அழகின் பிரபல்யம் பல இடங்களுக்கும் பரவியிருந்தது. பதினாலு வயதுவரைகூட வீட்டில் இருக்க முடியவில்லை. தாயின் வயிற்றில் இடம் கிடைத்ததேயொழிய அந்த வீட்டில் அவளுக்கு இடம் இருக்கவில்லை. இந்த வீட்டிலிருந்து தேங்காய் அனுப்பினார்கள். இவளுடைய பெற்றோர் அந்தத் தேங்காயைத் திருப்பியனுப்பாதது இவளுடைய தலைவதியாயிற்று. அவர்கள் வேறோர் வீட்டைத் தேர்ந்திருந்தால் இவள் அங்கே போயிருக்க வேண்டும். அவர்கள் யாரைத் தேர்ந்தார்களோ, அவனுடைய கையை இவள் பிடிக்க வேணும்.

அவளுடைய புருஷன் வியாபாரத்திலேயும் கணக்குப் புத்தகங்களிலும் அமிழ்ந்து போனான். பெண்ணுடைய முகத்திற்கும் பேரேட்டின் பக்கங்களுக்குமிடையே அவளைப் பொறுத்தவரை அதிக வித்தியாசமில்லை. பூக்கும் இளமையும், மலட்டு நிலமும் - எல்லாம் அவனுக்கு ஒன்றுதான். வரும்போது மாட்டு வண்டியிலோ, மணப் படுக்கையறையிலோ அவளுடைய விருப்பங்களை அவன் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அறையையும் படுக்கையையும் வெறுமளே விட்டு அவன் பணத்தேடப் புறப்பட்டபோது ஒருமுறையேனும் திரும்பிக்கூட அவளைப் பார்க்கவில்லை. இந்தப் பேயின் காதலின் வெளிச்சமோ இன்றைக்குச் சூரியனையும் வெல்கிறமாதிரித் தெரிகிறது. தன்னை விட்டுப் போகிறேன் என்று சொன்ன கட்டின புருஷனை அவளால் பிடித்து வைக்க முடியவில்லை. இந்தப் பேயின் காதலை அவளால் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? போனவனை நிறுத்த முடியாதவளால் வந்தவனை எப்படித் தடுக்க முடியும். அவன் தன்னுடைய காதலைச் சொல்கிறபோது செவிகளில் எண்ணெயால் நிரப்பிப் பொத்த முடியுமா? அவளுடைய புருஷன் அவளை நட்பாற்றில் விட்டுப் போனான். ஆனால் ஒரு பேய், இந்த மற்றவன், அவளுக்கு அன்பைக் காட்டுகிறான். அவளால் எப்படி இதை மறுக்க முடியும்? களவுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமென்றால் காதலையும் கட்டுப்படுத்த முடியும்! அனைத்தையும் மறந்தவளாய் அவள் பேயின் கைகளினுள்ளே வீழ்ந்தாள்.

இந்தப் பெண்ணின் மனத்திலிருந்துதான் இந்தப் பேய் சம்பவித்ததோ? தன்னுடைய மனத்தையே ஒருத்தி தூர வைக்கலாமா? பேச்சுத் தவறுகிறபோது மௌனம் நாவன்மையுடையதாகும். இனிச் சொல்வதற்கு ஒன்றும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. வாய் சொல்வாத எண்ணங்களையெல்லாம் இருவரும் புரிந்து கொண்டனர். விளக்குகள் அணைக்கப்பட்டன. இருள் ஒளிபோலத் திகழ்ந்தது. கட்டிலில் விரித்திருந்த வாடிய பூக்கள் யீண்டும் யீண்டும் பூத்தன. வானத்திலிருந்த ஒன்பது கோடி நட்சத்திரங்களும் புதிய பிரகாசம் பெற்றன.

(தொடரும்)

அறிமுகம்:-

“கலைக் கனவுகள் 93”

- நோர்வேயிலிருந்து ஒரு வீடியோ சஞ்சிகை.

புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களிடையே இடம்பெற்று வரும் கலை, இலக்கிய செயற்பாடுகள் பல வகைப்பட்டவை.

புதிய மெல்லிசைப் பாடல்கள், சினிமாப் பாடல்கள், கவிதா நிகழ்வு, குழந்தைகளின் வில்லுப் பாட்டு போன்ற பல்சுவை அம்சங்களைத் தாங்கி இப்பொழுது “கலைக் கனவுகள் 93” என்ற பெயரில் வீடியோ சஞ்சிகை ஒன்று நோர்வேயிலிருந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாகவே தமிழில் படம் சார்ந்த துறைகள் (சினிமா, தொலைக் காட்சி, வீடியோ) பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதை அறிவோம். எனவே இத் திசையில் புதியவர்களின் முயற்சிகளும், பரிசோதனைகளும் எப்பொழுதும் வரவேற்கப்பட வேண்டியவை.

இந்த வீடியோ சஞ்சிகையில் இசை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. சமகாலக் கவிஞர்களின் ஆக்கங்களைப் பாடல்களாகத் தருவதில் சிரத்தை எடுத்திருப்பதும், இசையமைப்பில் சுய ஆக்க முயற்சியும் பாராட்டத் தக்கவை. இசையமைப்பின் தன்மை மேலும் கூர்மையான ஆய்வுக் குரியது. அதேபோல், இசையமைப்புக்கு ஏற்றதான கவிதை ஆக்கங்கள் எவை என்பதும் நோக்க வேண்டியது.

அழகாகப் படமாக்கப்பட்ட சில இயற்கைக் காட்சிகளையும் கொண்ட இந்த வீடியோவுக்கு, நவீன ஒலிச் சேர்க்கை - கணணி துட்பங்களைக் கொண்டு இசை வழங்கப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

வே. இரவிசுமாரின் இசையுடனும், பல்வேறு நோர்வேக் கலைஞர்களின் பங்களிப்புடனும் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த வீடியோவைப் பெற விரும்புவோர் ஒஸ்லோ கலைக் கழகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். அவுஸ்திரேலியாவில் மெல்பன் கலை வட்டத்துடன் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

- நாடகதாசன்.

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர்

ஆஸ்திரேலியாவின் மண்ணின் மைந்தர்களான 'அபாரிஜினி'கள் என அழைக்கப்படும் பழங்குடியினர் தோற்றத்தில் தென்னிந்தியர் போலிருப்பர். மேற்கு ஆஸ்திரேலியாவில் ஒரு சமயம் என்னையும் இவர்களில் ஒருவராகக் கருதி, என்னிடம் தங்கள் மொழியில் பேச ஆரம்பித்தபோது நான் வியப்படையவில்லை. சற்றே தள்ளி நின்று இவர்கள் பேச்சைக் கேட்டபோது பேச்சில் உள்ள ஏற்ற இறக்கங்கள், உணர்வுகளைக் காட்டும் ஒலிகள் அவர்கள் தமிழில் பேசுவது போன்ற பிரமையை உருவாக்கின. மேலும் அவர்கள் பாடல்களில் ராகம், தாள லயம் அவற்றைப் பாடும் விதம் தமிழ் நாட்டுப் பழங்குடியினரின் பாடல்களை நினைவுபடுத்தின. இவர்களுக்கும் நம்மவர்களுக்கும் உள்ள மெலெழுந்தவாரியான இன, மொழி, சடங்கு ஒற்றுமைகள் பற்றி ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

இந்த ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் எங்கிருந்து வந்தனர் என்பது ஓர் சுவாரஸ்யமான விஷயம். இன்றைக்கும் நாற்பது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பூமி குளிர்ந்து துருவங்களிலுள்ள பனிப்பரப்புகள் அதிகரித்தன. பனியுடம் என அழைக்கப்பட்ட இக்காலத்தில் கடல்கீர் உறைய, கடல் மட்டம் இன்றுள்ளதை விட நானூறு அல்லது அறுநூறு அடிகள் தாழ்ந்தது. அப்போது ஜாவா, சுமத்திரா, போர்னியோ 'சந்தா' மட்டம் எனும் நிலப்பரப்பால் ஆசியக் கண்டத்துடன் இணைந்திருந்தன. இது போலவே நியூகினி தீவும் ஆஸ்திரேலியாவும் 'சாகுல்' மட்டம் எனும் தாழ்வான நிலப்பரப்பால் இணைந்திருந்தன. (இன்று 'சந்தா', 'சாகுல்' மட்டங்கள் கடலடியில் உள்ளன.) தைமுருக்கு அருகில், அகன்றிருந்த ஆஸ்திரேலியாவுக்கு இடைப்பட்ட குறுகிய கடலின் அகலம் சுமார் ஐம்பது மைல்.

அப்போது வேட்டையாடப் பிழைக்கப் புதிய பூமி தேடி அவைந்த ஆசியாவிலிருந்து சென்ற புதிய கற்கால மனிதர், தீவுகள் மற்றும் மேற்கூறிய குறுகிய கடற்பகுதியைக் கடந்து ஆஸ்திரேலியாவில் குடியேறினர். இவர்கள் கடல் கடந்து சென்றதற்குக் காரணம் பஞ்சம், இனப்பெருக்கம் போன்றவையாகும். வரலாற்றுக் காலத்துக்கும் முற்பட்ட காலத்தில் துணிந்து கடற்பயணம் செய்தவர்களின் வாரிசுகள். இன்றும் அருகிலுள்ள தீவுகளுக்கு உணவு தேடி தெப்பங்கள்,

அபாரிஜினி
உள்ள
பகுதியில்
சுமார் ஐம்பது மைல்

கட்டுமரங்கள் மூலம் செல்கின்றனர். (கிம்பர்லிப் பகுதியில் இவர்கள் பயன்படுத்தும் கட்டுமரத்தின் பெயர் 'கலம்'.) காற்று, அலை, நீரோட்டம் இவற்றைச் சாதகமாக்கிக் கடல்மேல் செல்லும் இவர்கள் கலங்களில் குளிர்காயவும், உணவு சமைக்கவும் நெருப்பைக் கொண்டு செல்கின்றனர்.

ஓரினம்

அழிந்து வரும்

ஆதிமனிதக் குடியேற்றங்கள் அவ்வப்போது அலை, அலையாகத் தொடர்ந்தன. இவ்வாறு துணிந்து கடற்பயணம் செய்தவர்களில் பலர் கடலில் மூழ்கி மாண்டிருக்கலாம். சுமார் எட்டு அல்லது பத்தாயிரம் ஆண்டுக்கு முன் இங்கு குடியேற வந்த ஒரு கூட்டத்தினருடன் மிதப்பில் வந்தவை வளர்ப்பு நாய்கள் சில. ஆஸ்திரேலியா வந்த இந்த நாய்கள், மாமிச பட்சினிகள் இவ்வாத இத்தீவில் பல்கிப் பெருகி, மெதுவாக மனிதனைச் சார்ந்திருப்பதை விடுத்து, வேட்டையாடி சுயேற்சையாக வாழ முற்பட்டன. அதாவது பழக்கப்படுத்தப்பட்ட நாய்கள் காட்டு நாய்களாக ஒடித் திரிய ஆரம்பித்தன. இந்த நாய்களின் வழி வந்தவையே இன்று ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள 'டிங்கோ' எனும் காட்டு நாய். இங்கு கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயங்கள் இரண்டு. ஒன்று, நாய் இந்தியாவில்தான் முதல் முதலாவதாக ஒரு வளர்ப்புப் பிராணியாகப் பழக்கப் படுத்தப்பட்டது. நாயின் மூதாதையர் இந்திய ஓநாய்கள். இரண்டாவது, உலகிலுள்ள அனைத்து நாய் வகைப் பிராணிகளிலும், 'டிங்கோ'வுக்கு நெருங்கிய உறவுடைய ஒரே விலங்கு, தென்னிந்திய நாட்டு நாய்தான்!

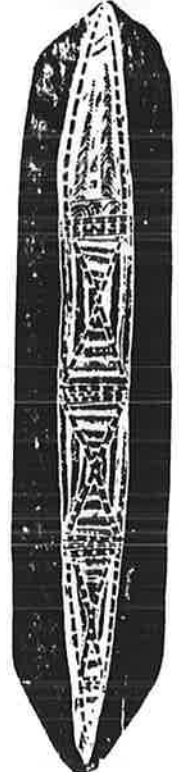
பத்துப் புதினைந்தாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் பூமி வெம்மையாகி பனிப்பாப்புகள் உருக ஆரம்பிக்க, கடல் மட்டம் உயர்ந்து, தாழ்வான கடற்கரைப் பகுதிகளைக் கடல் கொண்டு, மேட்டுப் பகுதிகள் தீவுகளாயின. ஆஸ்திரேலியப் பெருந்தீவு, ஆஸ்திரேலியா, நியூகினி, டாஸ்மேனியா எனப் பகுக்கப் பட்டது. தாழ்வான பகுதிகளில் கடற்கரைகளைக் கடல்கொள்ள, பழங்குடியினர் தாம் வாழ்ந்த இடங்களை விட்டு மேட்டு நிலம் நோக்கிச் சென்றனர். கடல் கோளால் நிலம் அழிந்தது பற்றியும், அதிலிருந்து தப்பி வந்த மூதாதையர் பற்றியும் பழங்கதைகள் பல உள்ளன. இவற்றில் 'குல்லிபுல்' குடியினரின் பழங்கதை ஒன்று - மாழன், யார்பிறையன், பிருன் என்ற மூன்று சகோதரர்கள் தம் மனைவியருடன் உலகின் மத்திய பகுதியிலிருந்து வந்ததாகவும், அவர்கள் ஏறிவந்த கட்டு மரங்கள் கரையில் மோதி சேதமடைய, ஆஸ்திரேலியாவை விட்டுப்போக இயலாமல் அவர்கள் அங்கேயே தங்கிவிட்டதாகவும், அவர்கள் வழித்தோன்றல்களே பழங்குடியினர் என்கிறது.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

இன்று ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் பழங்குடியினருக்கும், தமிழகத்திலுள்ள இருளர், காடர், முதுவர், குறும்பர் போன்ற பழங்குடியினருக்கும் வெகுவான உருவ ஒற்றுமைகள் உண்டு. தமிழகத்தின் தென்கோடியில், ஆதித்தநல்லூரில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட மண்டையோடுகளில் சில, ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினரின் மண்டையோடுகளின் அமைப்பை ஒத்திருந்தன.

மேலும் இரண்டாயிரத்து ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆதித்தநல்லூரில் வாழ்ந்தவர்களின் மண்டையோடுகள் தமிழகத்தில் இன்று வாழும் பழங்குடியினரின் மண்டையோடுகள் போல அமைந்தவை. இதுபோலவே மொகஞ்சதரோ அகழாய்வில் கிடைத்த சில மண்டையோடுகளுக்கும், இந்தியாவில் வாழும் கோண்ட், முண்டா, பில் போன்ற பழங்குடியினர், தமிழ் பேசும் பழங்குடியினர், ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் ஆகியோரின் மண்டையோடுகளுக்கும் அமைப்பில் ஒற்றுமைகள் பல உள்ளன. ஆஸ்திரேலியாவில் பலவிடங்களில் ஆதிகால மனித மண்டையோடுகள் கிட்டியுள்ளன. இவற்றை ஒப்பிட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளாத நிலையில் இவைபற்றி அதிகம் கூறவியலாது. அங்கும் இங்கும் கிடைத்த புதிய கற்கால ஆயுதங்களின் பொதுத்தன்மை உலகெங்கிலும் காணப்படுவதொன்று. எனவே இதைப் பெரிய சான்றாகவும் கொள்ளக் கூடாது. ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினருள் சுமார் முன்னூறு மொழிப் பிரிவுகள் உள. இவற்றில் சொற்கள், ஒலிகள் ஓரளவு பொதுவாக இருந்தாலும், அமைப்பில் வெகுவாக மாறுபடுகின்றன. ஒத்தயியல்புகள் கருதி இவற்றை வடக்கில் பேசப்படுபவை, தெற்கில் பேசப்படுபவை என இரு பகுப்புகளாக்கலாம். எழுத்துக்கள் இல்லாத இம் மொழிகளில் மாறுபடும் உச்சரிப்புகளினால், வேறு மொழிகளில் எழுதும்பொழுது பலவிதங்களாக எழுத முடியும் என்ற நிலை, மொழி ஆய்வில் குழப்பங்கள் உண்டாக்குகிறது.

உதாரணமாக, 'விரதுசாரி' எனும் மொழியில் நீர் என்பதை கலிங், காலிங், கார்லி, காலான் எனக் குறைந்த பட்சம் ஏழுவிதத்தில் உச்சரிக்க முடியும் என்பதால் ஏழுவிதமாக எழுதவும் முடியும். இந்த முட்டுக்கட்டை இருந்தாலும், ஆஸ்திரேலியப்

பழங்குடியினரின் மொழிகள் பற்றி ஆய்வு செய்வோர் அண்மையில் வெளியிட்ட பழங்குடிச் சொற்களின் தொகுப்பினைப் பார்த்தபோது தமிழ் போல் ஒலிக்கும் வார்த்தைகளை இனங்கண்டு கீழ்க்கண்ட தொகுப்பைச் செய்தேன்.

ஆஸ்திரேலியப்
பழங்குடிச்சொல்

நாம்
நானி
அன்
நீனா
இல்லா இல்லா
எநா
ஐயோ
நோக்குனா
அபாரி, நூபா
மாயி
மமல்
நாகி, அலி
நிலி
எரா, எரம்பா
உண்டி
வேம்பா
காங்கா, கோவா
கோ ரோருக்
(பாடல்பா) தத்தா
உண்யா
கோரா
கீரா
தாலாய், தாலின்
தா
கண்டிகர்
புருயி
மூல்யா
துப்புன்
இடை, இட்ஜி
கலம்
(பூமராங்) கொய்லி
கில்லி
உலெ
காரிட்
வாரிங்
மரு

தமிழ்சொல்/
பொருள்

நாம்
நான்
என்
நீ
இல்லை
என்ன
ஐயோ
நோக்கு, பார்
அப்பா
அம்மா
மகன்
நாய், ருமலி
எலி
எறும்பு
உடும்பு
பாம்பு
காக்கா, காகம்
கொக்கு
தத்தை, கிளி
உணி
கோரை (புல்)
இலை (கீரை)
தால் (நாக்கு)
தாழ்(பாதம்)
கண்ணிமை
புருவம்
(மார்பு) முலை
தாக்கு
ஈட்டி
கலம், கட்டுமரம்
கோல்
வளைகோல்
அலை
கார் (மழை)
வாரி (கடல்)
(பைன்) மரம்

ஆதாரம்:

Aboriginal Words of Australia - Reed A.W 1990)

தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் பற்றி ஆராய்ந்த இராபர்ட் கால்டுவெல் (1856) "திராவிட மொழிகளிலும், தெற்கு, மேற்கு ஆஸ்திரேலிய மொழிகளிலும் உள்ள பிரதி பெயர்களில் வெகுவான ஒற்றுமைகள் உள்ளன. இதன் காரணத்தை எவ்வகையில் விளக்கினாலும், இந்த பொதுத்தன்மை பற்றி யாரும் மறுக்க இயலாது" என்கிறார். நின்னா, நின்னி, நின்னட, ஞான், நின், நிம் போன்ற சொற்களை எடுத்துக்காட்டி ஆஸ்திரேலிய மொழிகளுக்கும், தமிழ், தெலுங்கு போன்ற தென்னிந்திய மொழிகளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளைக் காட்டுகிறார். ஆஸ்திரேலிய மொழிகளுக்கும், தமிழுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் பற்றி, தேவநேயப் பாவாணர், பி. இராமநாதன் (ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களும், தமிழும் - செந்தமிழ் செல்வி, 1984 - ப. 361-362), கா. அறவாணன் (தமிழரின் தாயகம் - உலகத் தமிழாராய்வு நிறுவனம், 1984 ப. 54-62) ஆகியோர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

காடு, மலை கடற்கரை, ஆறு என்ற இயற்கையின் பகுப்புகளை எல்லைகளாகக் கொண்டு வாழும் பழங்குடியினரின் நம்பிக்கைகள், வழிபாடுகள் ஆகியவற்றிற்கும் நம் நாட்டுப் பழங்குடியினரின் சில பழக்கவழக்கங்களுக்கும் ஒற்றுமைகள் உண்டு. உதாரணமாக பாம்பின் குறியீட்டை கோலமிட்டு நடத்தப்படும் வழிபாட்டுக்கும், கேரளத்தில் நடத்தப்படும் பாம்பன் துள்ளல் எனும் சடங்குக்கும் உள்ள ஒற்றுமையை கா. அறவாணன் (ப. 56) காட்டுகிறார்.

முன்னோர்களின் வழிபாட்டிலும், அவர்களின் ஆவிகளை இயற்கையின் சக்திகளில் காணும் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் மறுபிறப்பில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். இறந்தவர்களுக்கு அடுத்த உலகின் வாழ்க்கைக்கு உதவுமாறு, ஈமக்கிரியைகள் செய்கின்றனர். பிறகு அவர்களை எரித்தோ, காட்டுப்புறத்தில் கிடத்தியோ, குழியில் புதைத்தோ, குகை அல்லது கூடு போன்ற அகன்ற மரப் பொந்துகளில் அடைத்தும் ஈமக்கிரியைகள் செய்கின்றனர். இங்கு 'சுடுவோர், இடுவோர், தொடுகுழி படுப்போர், தாழ்வயின் அடைப்போர்' என மணிமேகலையால் அறியவரும் சங்க காலத் தமிழர் செய்த ஈமக்கிரியைகளுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளைக் காணலாம்.

ஆஸ்திரேலியாவுக்கே உரித்தானது என்பதாகக் கூறப்படும் 'பூமராங்க்' எனும் வளைந்த தடிக்களை ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் வேட்டையாட உபயோகிக்கின்றனர். பலவிதமான அளவுகளிலும், அமைப்புகளிலும் செய்யப்படும் 'பூமராங்க்'களில் முக்கியமானது இலக்கைத் தாக்காவிடின எறிந்தவர்

கைக்கே வரும் பூமராங்க். அடுத்தது திரும்பி வராத சற்றே கனமான வகை. பண்டைய காலத்தில் எகிப்தியர்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்ட இந்த எளிய கருவி தமிழ்நாட்டிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. எட்கார் தர்ஸ்டன்(1907) மரம், தந்தம், இரும்பு ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட வளைதடி அல்லது வளரி என அழைக்கப்பட்ட கருவி மதுரை, இராமநாதபுர மாவட்டங்களில் உபயோகிக்கப்படுவது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

இரும்பால் செய்த பிறை வடிவமான வளரிகள் மனிதன் அல்லது மான் போன்ற இலக்குகளைத் தாக்க வல்லவை. போலிகர் சண்டையில் இவை உபயோகிக்கப்பட்டன. வளரி வீச்சில் திறமை பெற்றவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் நாடோடிக் கதைகளிலும், சிவகங்கை அம்மாளையிலும் (மு. நடனன், 'சின்னமருது வீசிய வளரிக்கம்பு' - கணையாழி, ஏப்ரல் 1991 ப. 47-50) உள்ளன. ஒப்பர்ட் என்பவர் (1833) மறவர்கள் கூடி புளியம் வேரினால் செய்த வளரிகள் கொண்டு முயல் வேட்டை நடத்தியது பற்றி விவரிக்கின்றார். இன்றும் புதுக்கோட்டை படைக்கலத்தில் வளரிகள் உள்ளன. சில முக்குலத்தோர் குடும்பங்களிலும் இன்றும் இவை பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

சுமார் இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் வெள்ளையர்கள் ஆஸ்திரேலியாவில் காலடி எடுத்து வைத்த போது பழங்குடியினர் முப்பது இலட்சம் பேர்கள் இருந்தனர்; ஆனால் இப்பொழுதுள்ள இனக்கலப்பில்லா பழங்குடியினரின் தொகை அரை இலட்சமே! இதற்குக் காரணங்கள், வந்த வெள்ளையர் இவர்களைக் கொன்று குவித்ததும், ஆஸ்திரேலியாவில் அன்று இல்லாத அம்மை போன்ற நோய்களை அங்கு அறிமுகம் செய்ததும் ஆகும். இப்பொழுதுள்ள இவர்கள் சுமார் முன்னூற்று ஐம்பது சரணாலயம் போன்ற அமைப்புகளில் வாழுகிறார்கள். பலர் உளர்களின் சுற்றுப்புறத்தேயுள்ள பண்ணைகளில் எடுபிடி வேலை செய்கின்றனர்.

நலிந்து வரும் இந்த இனத்தின் நலனில் அக்கறை காட்டும் வெள்ளை ஆஸ்திரேலியர்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம். குற்றவுணர்வால் வெள்ளையர் இவர்களுக்குத் தரும் சலுகைகள் இவர்களுக்கு மேலும் சங்கடங்களைத் தருகின்றன. உதாரணமாக, தாராளமாகத் தரப்படும் மாணியங்கள் பழங்குடியினரில் பலரை மதுப் பழக்கத்திற்கு அடிமைகளாக்கியுள்ளது. மதுவும், பழங்குடியினர் வெள்ளையர் வருமுன் அறியாத ஒன்று. நாடோடிகளாக, குதித்தோடும் கங்காருகள் போலச் சுற்றித் திரிந்த இவர்கள் யீது 'நாகரிகம்' என்னும் போர்வையில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள்

இவ் வரலாறு சகல இன மக்களுக்கும் தாங்கள் அளித்துள்ள சகல சலுகைகளும் கண்டு தான் மகிழ்வுறுவதாகவும் வாரியார் ஜனாதிபதியிடம் கூறினார்.

'பாரிஸ் ஈழநாடு' பத்திரிகைச் செய்தி.

வாழ்வும், நாடு சகல செலவங்களும் பெற்றுச் சிறப்புறவும் வாரியார் ஆசி கூறினார். இந்நாட்டில் நிலவும் புத்த நிலைமை நீங்கி நாட்டின் சகல பகுதிகளிலும் அமைதியும் சமாதானமும் நிலைபெறவேண்டும். தங்கள் ஆட்சியில் இந்நாட்

(கொழும்பு) இலங்கை வந்துள்ள அருள் மொழியரசு ஞானவள்ளல் திருமுருக சிறுபாணந்தவாரியார் ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசாவை கடந்த திங்கட்கிழமை மாலை சந்தித்து ஆசி வழங்கினார். நாட்டு மக்கள் சேமமாக

கிருபானந்த வாரியாரின் ஜோக்!

இந்த சமுதாயத்தின் முதுகெலும்பினை முறித்துவிட்டது.

சிருஷ்டி கர்த்தாக்கள் இயற்கையின் சக்திகளில் அசைவாடுவதை உணர்ந்து இயற்கையுடன் இணைந்து வாழும் பழங்குடியினருள், 'கனவு நேர உலகம்' எனும் மறுவுலகிலிருந்து வந்து உலகையும், அதிலுள்ள எல்லா உயிரினங்களையும் படைத்த 'வஞ்சினா' பற்றிய கவிதையின் முடிவில் இப்படிக்கூறி விடைபெறுகிறது:

"சிருஷ்டி கர்த்தாவான நான், அனைத்தையும் படைத்தபின் இந்த அழகான பூமியை உனக்குத் தருகிறேன். கதகதப்பான இந்தப் பூமி உயிருள்ளது. நீராவியாகச் சென்று மழை கொடுக்கும் மேகங்களே இதன் சுவாசம். மழை அனைத்து உயிர்களையும் வாழ்விக்கும். நான் காட்டிய நியதிகளின்படி வாழ்வீர்களாகில் பருவங்கள் பொய்க்காது, அழிவு ஏற்படாது. 'வஞ்சினா' நான் கூறுவது என் மக்களான நீங்கள் தவிர அந்நியர்களுக்கு விளங்காது."

சு.கி. ஜெயகரன்

நன்றி: சுபமங்களா, மார்ச் 1993.

ஆஸ்திரேலிய அபாரிஜினி

ஈழத்துப் 'பட்டியல்' விமர்சனம்: ஒரு குறிப்பு

விமர்சனம் ஒரு தனித் துறை. ஈழத்துக் கலை, இலக்கிய விமர்சனத் துறையின் சிறப்புகளும், தாழ்வுகளும் ஒரு புறம் இருக்க, இத் துறையைப் பிடித்து வந்துள்ள ஒரு நோய் 'பட்டியல்' போடுவதாகும் - அதாவது, மிருகக் கண்காட்சியில் உருப்படிக்கேற்ப மிருகங்களைப் பட்டியல் போட்டு வரிசைப் படுத்துவது போல எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் கைக்கு வந்தபடி பட்டியல் போடுவதும், 'பிள்ளை' போடுவதும் ஆகும் (1ம் பிள்ளை, 2ம் பிள்ளை...). இந்தப் போக்கே ஒரு பொதுப் போக்காக மாறக் கூடிய அபாயம் இருப்பதால், இதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்திப்பது நல்லது.

கைலாசபதியின் காலத்திலேயே இந் நோய் தொடங்கி விட்டதாயினும், அவாது எழுத்தின் ஆளுமையின் பின்னால் அது ஓரளவு மறைந்து கிடந்தது எனலாம். கா. சிவத்தம்பி, கே. எஸ். சிவகுமாரன் போன்றோருடன் இன்று இது கேவலமான நிலையை எடுத்துள்ளது. இப்பொழுது எழுதத் தொடங்கியுள்ள சில இளையவர்களும் இதுதான் விமர்சனமென நம்பி, தாமும் இதே தடத்தில் சென்று பட்டியல் அடுக்குவதை அவதானிக்கின்றோம். (புச்சு மெழுகுக் கெட்டித்தனம் இல்லாததால் பவனிஎம் நிர்வாணமாகத் தெரிவது ஒன்றுதான் வித்தியாசம்.)

தாம் ஒரு விமர்சகரல்லர்; வெறும் பத்தி எழுத்தாளர் தான் என்று சொல்லி இந்தப் பிரச்சினைகளுக்கும், கேள்விகளுக்கும் முகம் கொடுக்காமல் ஒதுங்கும் சிவகுமாரனை, அவர் சொல்வதை ஏற்றுக் கொண்டு தப்பியோட விட்டுவிட்டாலும், விமர்சனத்தின் கொடுமுகளாகத் தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளும் சிவத்தம்பி போன்றவர்களை என்ன செய்வது?

கட்டுரைகள் என்றும், புத்தக முன்னுரைகள் என்றும், சொற்பொழிவுகள் என்றும் உற்பத்தி செய்து தள்ளும் சிவத்தம்பி போன்ற ஈழத்து விமர்சகர்கள் முதலில் செய்ய வேண்டிய நற்பணி ஒன்றுண்டு - விமர்சனம் என்றால் என்ன என்பதைத் தமக்குள் நன்கு விவாதித்துத் தெளிந்து கொள்வதே அது. படிப்பறிவால் என்ன பயன் - சிந்தனைத் தெளிவு இல்லையெனில்?

விமர்சகன் வரலாற்றாசிரியன் அல்லன். உதாரணத்துக்கு ஒரு விமர்சகரை எடுங்கள். கட்டுரை எழுதப் புகும் இந்த விமர்சகர் தம்மை ஒரு திடீர் வரலாற்றாசிரியராக மாற்றி விடுவார். இனி என்ன? எழுத்தாளர்களையும், கலைஞர்களையும் 'டாப்புக்' கூப்பிட்டு, தமது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய மட்டில் வகைப் படுத்தியும், தரப்படுத்தியும், 1... 2... போட்டும்... அப்பப்பா!

இப்பொழுது இவர் நீதவானாகவும் தமக்குத் தாமே முடிசூட்டிக் கொண்டு விடுவார்! எல்லோரும் இவருக்குக் கற்பூரம் கொழுத்துவர். ஏனென்றால், வால் பிடிப்பவர்களுக்கும், வந்தனம் பாடு பவர்களுக்கும் விசேட 'ஸ்தானங்கள்' வழங்கப்படும்.

ஈழத்துக் கவிஞர் மகாகவிக்குச் செய்யப்பட்டுத் தோற்ற இருட்டடிப்பு, திரையைக் கிழித்துச் சாட்சி சொல்கிறது.

பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற நிறுவனங்கள் இத்தகைய கைங்கரியங்களைச் செய்ய வசதியாக இவர்களுக்கு ஒரு 'ஸ்தானத்தையும்' வழங்கி விடுகின்றன! 'பள்ளிக்கூட நிப்போட்' கொடுக்கும் வேலையை விட்டுவிட்டு, இந்த விமர்சகர்கள் இலக்கிய, கலைப் படைப்புகளை விமர்சிப்பார்களா?

நல்லது கெட்டது பார்த்தும், உயர்ந்தது தாழ்ந்தது பார்த்தும் நியாயம் வழங்கவேனவும், பட்டியல் போடவேனவும் நீதிபதிக் கதிரைகளில் ஏறிக் குந்துகிறவர்கள் முதலில் தாம் மிகவும் கவனமாகவும், பொறுப்பாகவும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் அன்றாடக் கலை, இலக்கிய முயற்சிகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் கூர்மையாகவும், நேரம் செலவழித்தும் அவதானித்து வந்தவர்களா? செம்மையாகவும், முறையாகவும் குறிப்பெடுத்து வைத்து, அதன் அடிப்படையில் எழுதுபவர்களா? (காண்டம் வாசிப்பது போல், அல்லது 'கலை' வந்து சாத்திரம் சொல்லுவது போல் கலை, இலக்கிய விமர்சனம் செய்யலாமா?) ஆங்கிலத்தில் யோசித்துத் தமிழில் எழுதும் இவர்கள் பட்டணங்களில் இருந்து கொண்டு, கிராமப் புறங்களில் என்ன நடக்கிறது என்று எட்டியும் பார்த்திருக்கிறார்களா? எல்லாம் அறிந்த வல்லவர்களாகத் தம்மை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளும் இவர்கள், சிற்றூர்களிலும், முலை முடுக்குகளிலும் முகிழ் விட்டெழுந்த (பட்டண விளம்பரத்தை மதிக்காத), கலை முயற்சிகளை அவதானித்திருக்கிறார்களா? அழைப்பிதழ் அனுப்பி வரவழைக்காமல், தாமாகவே விரும்பிப் போய், டிக்கட் எடுத்து நாடகம் பார்த்ததுண்டா?

பன்றிகள் கன்றிலுவதற்கும், ஆயிரத்தில் ஒன்றாக கணிக்கக் கூடிய ஆக்க வெளிப்பாட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இவர்களுக்குப் புரியுமா? புரிந்தாலும் 'இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து நமக்கேன் வீண் சிரமம்?' என்றுவிட்டு, சுகமான வழியிலே போவர் போலும். பிரபலமும், அறிமுகமுமே இவர்களிடம் உள்ள 'சுகமான' அளவுகோல்கள்.

இவர்களுக்கு 'றிப்போட்' வழங்குவது யார்?

எஸ். பொன்னுத்துரையின்

- (1) நனைவிடை தோய்தல் (271 பக்கங்கள்)
- (2) வீ - சிறுகதைத் தொகுதி (228 பக்கங்கள்)

வெளியீட்டாளர்கள்: மித்ர வெளியீடு

விலை: இரண்டும் 15 வெள்ளிகள் / தனிப்பிரதி 10 வெள்ளிகள்
(தபாற் செலவு தனி)

கிடைக்குமிடங்கள்:

- (1) Abirame Publications, P.O.Box 232, Wantirna South, Vic 3152, Aust
- (2) Priya Publications, P.O.Box 470, Moorbhin, Vic 3189, Australia.

நூல் அறிமுகம்:-

வெளவால்கள்

எஸ். ஜெயக்கொடி

மனிதர்கள் மகிழும் மனித மரணங்களும் உண்டு. கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். இருக்கலாம். இதில் வியப்பதற்கு எதுவுமில்லை. ஆனால் இங்கேயோர் எட்டுவது மனிதனின் மரணத்தைக் கண்டு அயலட்டங்கள் மகிழ்கின்றன. அல்லது அவனது மரணம் இந்த அயலட்ட மனிதர்களுக்குக் கவலையையோ, கண்ணீரையோ வரவழைக்கவில்லை. எதிரியின் அழிவில் மகிழ்வதைப்போல், வெறுப்புக் குரியோரின் சாவில் திருப்திப் படுவதைப்போல் இந்தச் சின்னஞ்சிறு மனிதனின் மரணமும் இவர்களுக்கு விடுப்புக்குரியதாகி விட்டதா...? ஆனால் அவனின் மறைவை ஜீரணிக்கவோ, தாங்கிக் கொள்ளவோ என்னால் முடியவில்லை. அவனின் பெற்றோருக்கும் மீளாத்துயர் என்பதை நான் அறிவேன். "லோகுப்பயல் செத்துப் போட்டுதாம்" "எந்த லோகு" "உவன்தான் சிவானந்தன்ர பயல்"

"இப்பதான் சிவானந்தனுக்கும் பெண்டிலுக்கும் விடிவு வந்திருக்கு" (அப்பப்பா, அயலவர் வாழ்வு விடிவதில் இவர்களுக்கு என்னே கரிசனை!)

"அந்தப் பயலோட அதுகள் ரெண்டும் நல்லாத்தான் கஷ்டப்பட்டுப் போச்சதுகள்"

"வேறையென்ன.... அது பிறந்ததிலையிருந்து இண்டைக்கு எட்டு வருசமா மூளை வளர்ச்சியில்லாம, கைகால்களும் கும்பிப்போய் நடக்கவும் ஏலாம அரைஞ்சுகொண்டு கிடந்தத அங்க இங்கயெண்டு எத்தினை இடங்களில கொண்டுதிரிஞ்சு காசக் கரியாக்கிச்சதுகள். ஒரு பிரயோசனமுமில்லை"

"ஓமோம் அது எப்பவோ போய்ச் சேர்ந்திருக்க வேண்டியதுதான். அதுகளினர் பிரயாசையால எட்டு வருசமாக்க கிடந்து இழுப்புருக்கு..."

"எவ்வளவுச் செலவழிச்சென்ன? முற்பிறப்பில் செய்த கறமும் சுமமா விடுமே...?" (முற்பிறப்பில் யார்யார் என்னென்ன கர்ம தர்மம் செய்தார்கள் என்ற கணக்கெடுப்பிற்காக இவர்கள்தான் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார்கள் போலும்)

"அதுசரி அந்தப்பயல் ஓரளவு கதைக்குமாமே?"

"கதைச்சு என்னடியப்பா பிரயோசனம்? ஆம்பிளப் பிள்ளயப் பெத்தமெண்ட பேர்தான், ஆனால் மூளையும் வளராமல் இன்னுங் குறமாதப்பிள்ள போல, தோக் குஞ்சு மாதிரியிருந்து என்ன "அருளம்பலத்தாற் செய்வெனயெண்டும் சிலபேர் கதைக்கினமேயக்கா?"

(இவர்கள்தாமே அந்தச் 'சிலபேர்', அந்தச் 'சிலபேர்' தாமே இவர்கள். இதில் நாவுக்குச் சுவையான கதைகளை மற்றவர் வாயிலிருந்து வெளியே இழுப்பதற்காக, 'சிலபேர்' என்ற

தூண்டி நல்லாவே உதவுகிறது)

"ஆர் கண்டது? சிவானந்தன் சாதிமாறி உந்தப் பொடிச்சியக் கட்டினது அருளம்பலத்தாருக்குப் பிடிக்கேல்லத்தான். மகனத் தடுத்துப் பாதார். சரிவேரல், உவன் பெடியன் கேக்கிறதாயில்லை, என்ற சவத்திலயும் முளிக்காத எண்டு கைகழுவி விட்டுட்டார். குனியக்கார ஆரோக்கியசாயியோட அருளம்பலம் நல்ல பழக்கம்தானே? செய்தாலும் செய்திருப்பார்"

(எலும்பில்லா நாக்கு கண்டபடி சுழலும் என்பார் இதைத்தானோ?)

"பெத்த பிள்ளையெண்டும் பாராமல் அந்தாள் அப்பிடிச் செய்திருக்குமே?"

"உவளாரடி...?! உந்தக் காலத்தில எங்கயிருக்கடி தேப்பன் பிள்ளப் பாசம்? அருளம்பலம் நல்ல கொழுத்த சீதணத்தோட தன்ற சாதியில் கட்டிக் குடுக்கலாமெண்டு பெரிய பெரிய மனக்கோட்டையெல்லாம் கட்டி வச்சிருந்தவர்; பெடியன் என்னடாண்டால் சீதணம் கீதணம் இல்லாமல் செல்லான்ர பெடிச்சிய இழுத்துக் கொண்டு ஓடிற்றான். அதுகும் செல்லான் என்ன சாதியெண்டு தெரியுந்தானே? அருளம்பலம் சரியான சாதித் திமிர் பிடிச்ச மனுசன் சும்மா விடுமே?"

"அதுக்கு ஏனக்கா அந்தப் பச்சக் குழந்தைக்குச் செய்யவேணும்?"

"அந்தாள் காரணத்தோடதான். தன்ற வம்சம் கலப்புச் சாதியா இருக்கக் கூடாது எண்டுதான். தெரியாமத்தான் கேக்கிறன் இந்த லோசுப்பயல் என்ன சாதியெண்டு நீ சொல்லு பாப்பம்?"

இப்படி ஊராரின் அழுக்கு நிறைந்த கதைகள் தண்ணீர்க் கிணற்றடி, மிளகாய்த் தோட்டம், வாசிகசாலை, கோயில் மரத்தடி, பாடசாலை மண்டபம் என்று, தொற்றுக்கிருமிகள் நிறைந்த நோய்போல, நோய்க்கிருமிகள் நிறைந்த தொற்றுநோய் போல ஊர் பூராவும் பரவி, என் காதுகளையும் தொட்டுத் துக்கம் கொள்ளச்

செய்தன.

ஓர் மரணத்தின் நிமித்தம் துயர்கொள்ளத் திராணி யற்ற இவர்கள் அந்த மரணநிகழ்வைத் தம்வசமாக்கி வாய்களுக்கு ருசியாய் கதைகட்டப் பழக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஈனப்பிறவிகளென வர்ணிக்கப் படுவது, இந்தப் பிறந்துயரில் இன்பம் தேடும் மனிதர்களைத்தானோ தெரியவில்லை.

"அண்ணா.... உங்கர வீற்ற மாருளம்பலம் நிக்ருராமே? எனக்கும் மாருளம்பலம் ரருவியா....?"

எனது வீட்டிலிருந்து மூன்று வீடுகள் தள்ளித்தான் லோகுவின் வீடும். இடையிடையே அவன் வீட்டுத் தெருவால் வரும்போது அவனையும் சென்று பார்த்துவிட்டுத்தான் வருவேன். அவனைச் சந்திக்கப் போகும்போதெல்லாம் அனேகமாக ஏதாவது தின்பண்டங்கள் அவனுக்காக வாங்கிச் செல்வேன், அல்லது வீட்டில் செய்யும் பலகாரங்களில் அவனுக்காகவும் கொண்டு செல்வேன். என் தாயார் அல்லது அக்காள் வீட்டில் விசேடமாக ஏதாவது பலகாரம் செய்தால் "உதில லோகுவக்கும் எடுத்து வச்சிருக்கு சத்து, இது எட்டிக் குடுத்திற்று வாடா" என்று மறக்காமல் என்னிடம் கொடுப்பார்கள். அவன் என்னில் நேசமாய் இருப்பதைப் போல் நானும் அவனில் நேசம் வளர்த்தேன்.

"அண்ணாவுக்குப் பரினஞ்சு முற்று, எனக்குப் பரினஞ்சு முற்று...." என்று, நான் அவனுக்காகக் கொண்டு செல்லும் மாதும்புழத்தை உடைத்து தனது கும்பிய விரல்களால் எண்ணிப் பிரித்து, தன் சின்னஞ்சிறு கைகளால் என் பங்கை ஊட்டிவிடுவான். அதேபோல் நானும் அவனுக்கு ஊட்டவேண்டும் என்பது அவனது விருப்பம். மூளை வளர்ச்சி குறைந்தவன் என்று ஊரார் புருகுவதை என்னால் ஜீரணிக்கவே, ஏற்றுக்கொள்வோ முடிவதில்லை. லோகுவ

மிகவும் புத்திசாலி. சாதாரண மனிதருக்கு இருக்கும் அறிவை, சிந்தனையைவிட அவனிடமோர் அசாதாரணத் தன்மை கொண்ட புத்திக்கூர்மையையும், சிந்தனைப் பாங்கையும் நான் பல தடவைகள் நேரிடையாகக் கண்டு பிரமித்திருக்கிறேன்.

முற்றத்தில் இரண்டு குருவிகள், புழுதிக்குள் சிந்திக்கிடக்கும் அரிசிக்குறுணிகளைப் பொறுக்கி வாயிற் போட்டபடி தத்தித் தத்தித் திரிந்தன. வாயிற்படியில் அமர்ந்திருந்தபடி நீண்ட நேரமாய்த்தான் அவன் அவைகளிரண்டையும் கண்ணுற்றிருக்கவேண்டும். படலையைத் திறந்து உள்ளே சென்ற என்னை "உஸ் சற்றம் போராமல் இரில வந்திரு" என்று மெதுவாகக் கூறிச் சைகை காட்டினான். அவனருகிற் சென்று இருந்தேன். தன் மெலிந்த விரல்களால் குருவிகள் இரண்டையும் சுட்டிக்காட்டி கண்களைச் சிமிட்டிச் சிரித்தான். மீண்டும் குருவிகள் இரண்டையும் சற்றுக் கூர்ந்து கவனித்து விட்டு "என்னைப்போல இருகலுக்கும் சப்பாணிமகன் இருக்குருபோல. சப்பாணிமகன் கூற்றில ரணிய விற்குப்போற்று இருகலிரண்டும் ராப்பாரு ரேர வந்திருக்கினம்" இந்த வார்த்தைகளில் அவனது சின்ன இதயத்துள் பாரமாய்க் கனக்கும் துயரத்தின் நெடில் வீசியது. என் சிந்தனையைத் துக்கம் நெருடி நெரித்தது. பலத்த சத்தமாய் ஓ... வென்று கதறவேண்டும் போல இருந்தது. என்னையும் மீறிக் கண்கள் பனித்தன. இறுகத் தழுவி அவன் உச்சியை

முகர்ந்தேன். என் இறுக்கமான அணைப்பிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு "ஏனண்ணா நீ அலுகிராய்... என்னால நரக்க ஏலாதென்ருதானே...?" என்ற கேள்வியோடு எனை நோக்கும் அவனது பார்வையில் "என்னில் அனுதாபப் படுவதை விடுத்து, நீ என்னில் அன்பு செலுத்துவதையே விரும்புகிறேன்" என்பதான வேண்டுகல் தெரிந்தது.

லோகு இறப்பதற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்னதாக படுத்த படுக்கையாய்க் கிடந்த அவனருகில் அமர்ந்திருந்த எனது கரங்களைப் பற்றிப் பிடித்துப் பலதடவைகள் முத்தமிட்டான். தன் நெஞ்சோடு என்

மூன்று முகவரி
மாற்றங்கள்.....

(1) நான்காவது
பரிமணம்

**1565 Jane Street,
P.O. Box 34515,
Toronto, Ontario,
Canada M9N 1R0**

(2) சரிநிகர்

**18/2 Aloe Street,
Colombo 3,
Sri Lanka.**

(3) பனிமலர்

**BM Panimalar
London
WC1N 3XX
U.K.**

கரங்கள் இரண்டையும் இறுக அணைத்தபடியே என் முகத்தையே இமைக்காமற் பார்த்திருந்தான். "விடைகொடு....." என்பதுபோல் அந்தச் சின்னஞ்சிறு விழிகளின் ஏக்கமான வேண்டுகோள் என்னை ஊடுருவித் திணறவைத்தது. விபரிக்க முடியாத துயரொன்றென்னை ஊடுருவித் திணறவைத்தது. வாரியெடுத்து அவன் தலையை என் மடியில் கிடத்தினேன். வாஞ்சையோடு என் தாடையைத் தடவிவிட்டான். கண்ணீரால் அவனை முத்தமிட்டேன். மெல்லத் தன் தலையை

அப்படியும் இப்படியும் அசைத்தான். "அழாதே அண்ணா...." என்ற பாவனையோடு.

பெருந்துயரொன்று தன் பாதாள வாயைத் திறந்து என்னை விழுங்கி ஏப்பமிடக் காத்திருந்தது. பெருங்குரவெடுத்துச் சத்தமாய் அழுதேன், என்மேறி.

அவன் இறந்துபோனான் மறுநாள். எனது லோகு இறந்துதான் போனான். சுவாசப்பையில் கோளாறு. இது வைத்திய அறிக்கை. குனியம் - இது ஊரார் அறிக்கை.

ஊர் வெறுத்துவிட்டது. என்னால் இங்கு இருப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. சனம். ஊர்ச்சனம். சனத்தின்மீது வெறுப்பின்மேல் வெறுப்பு வளர்ந்துவிட்டது. நாவுக்குச் சுவையாக எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாமென்ற இந்தச் சனத்தின்மீது தீரா வெறுப்பாகிவிட்டது.

லோகு. இந்த ஊரார் பார்வையில் ஊனப்பிறவியாய்த் தெரிந்த, இவர்களைவிடவும் அறிவாளியான என் லோகு இறந்துவிட்டான். நானவனை இழந்துவிட்டேன். என் கண்ணிரால் அவனைப் போர்த்தி மண்ணுட்புதைத்துவிட்டேன். நான் தனியன் என்ற உணர்வு என்னுள்.

என் வீட்டு முற்றத்து மாதுளை இப்போ நிறையவே காய்த்துக் கிடக்கிறது. ஆனால் லோகுதான் இல்லை. மாதுளம்பழத்தைச் சின்னக் கைகளால் உடைத்துப் பங்குபிரித்து எனக்கு ஊட்டிவிடவும் நான் அவனுக்கு ஊட்டிவிடவும் என் லோகு இப்போ என்னோடு இல்லை.

அந்தச் சின்னஞ்சிறு மனிதனின் பிறப்பு வளர்ப்பை சல்லரித்த சனங்களைப்போல், என்வீட்டு முற்றத்து மாதுளம்பழங்களையும் அணில்களும் வெளவால்களும் சல்லரித்துச் செல்கின்றன. இந்த வெளவால்களுக்கும், இந்தச் சனங்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசங்கள் இருப்பதாய் எனக்குத் தெரியவில்லை. ●

மெல்பன் கலை வட்டம்

ஒழுங்கு செய்யும்

ஒருநாள் ஆய்வுக் கருத்தரங்கு

வெளிநாட்டில் வளரும் எமது

பிள்ளைகள் எதிர்நோக்கும்

பிரச்சினைகள்

Date: Sunday 2 January 1994
Venue: Monash University, Clayton

வெளிநாடுகளில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்கள் தமது பாரம்பரிய கலாசாரத்தை அந்நிய நாட்டு சூழ்நிலையில் பேணும் முயற்சியின் போது பல இடையூறுகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள். இந்நாடுகளில் வளரும் பிள்ளைகள் இந்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களையே பெரும்பாலும் பின்பற்றுகிறார்கள். இவற்றில் பெரும்பாலானவை நமது பாரம்பரிய கலாசாரத்திற்கு முரண்பாடானவை எனப் பல பெற்றோர்கள் கருதுகிறார்கள். அதே வேளையில், இந்நாட்டுச் சுற்றாடலில் வளரும் பிள்ளைகள் தமது பெற்றோர்களின் பழக்க வழக்கங்களும், எதிர்பார்ப்புக்களும் இந்நாட்டு நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதவை என குறைப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியான பிரச்சினைகள் வெளிநாடுகளில் குடியேறி வாழும் மக்களுக்குப் புதியவை அல்ல. அவர்கள் பல வழிகளில் இப்பிரச்சினைகளை சமாளித்து வருகிறார்கள்.

இம்மாதிரியான விடயங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது, இந்நாட்டில் ஒருவன் தன்னைத் தமிழன் என்று சொல்வதற்கு வேண்டிய அடிப்படைப் பண்புகள் யாவை என்ற பெரும் கேள்வி எழுகின்றது. அத்துடன் நாங்கள் பேண முயற்சிப்பது என்ன என்பதும், ஏன் முயற்சிக்கிறோம் என்பதற்கான காரணங்களும் தெளிவாக ஆராயப்பட வேண்டும். கட்டாயம் பேணப்பட வேண்டிய பாரம்பரியங்கள் யாவை? எவ்வகையான பாரம்பரியங்களை நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்? நம்மால் பேணக்கூடியவை எவை? இது சம்பந்தமான உங்கள் கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் மெல்பன் கலை வட்டத்தினர் தாம் வரும் தைமாதம் இரண்டாம் திகதி மெல்பனில் ஒழுங்கு செய்யும் கருத்தரங்கில் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, பின்வருவன ஆலோசிக்கப் படக்கூடிய சில விடயங்கள் ஆகும்.

❧ கிற, இன வேறுபாடுகளின் தாக்கங்கள்.

❧ இளம் தலைமுறையினர் மீதான பெற்றோர்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கும், சமூக கிரீப்பந்தங்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள்.

❧ இளம் தலைமுறையினர் எடுத்துக்காட்டாக பின்பற்றக் கூடியவர்கள் யார்?

❧ அடுத்த சந்ததியினருக்கு அர்த்தம் தரக்கூடிய தமிழர் தனித்துவ அம்சங்கள்.

❧ பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப் படும் திருமணங்கள் முதலிய மரபுகள்.

❧ எதிர்காலத் தலை முறையினருக்கு தமிழ் மொழி, வரலாறு, சமய சரித்திரங்களை புகட்டும் வழிவகைகள்.

இந்தக் கருத்தரங்கில் சமுதாயத்தின் எல்லாப் பகுதியினரும் குறிப்பாக இளம் தலைமுறையினர் உட்பட பங்கு கொள்வார்கள் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. ஆக்கங்கள் 10 - 20 நிமிட கால எல்லைக்கு உட்பட்டனவையாய் தமிழிலோ அல்லது ஆங்கிலத்திலோ உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன. ஆக்கங்கள் சமர்ப்பிக்க விரும்புவோர் எம்முடம் உடனே தொடர்பு கொள்ளவும். அத்துடன், ஒரு பக்கத்திற்கு மேற்படாமல் உங்கள் ஆக்கங்களின் சாராம்சத்தை மட்டும் எழுதி பின்வரும் முகவரிக்கு வரும் ஐப்பசி மாதம் 15ம் திகதிக்கு முன்னர் அனுப்பி வைக்கவும்.

Melbourne Kalai Vattam
P.O. Box 113, Clayton, Victoria 3168
Australia.

நூல் அறிமுகம்:-

நிலக்கிளி அ. பாலமனோகரனின்

தாய் வழித் தாகங்கள் (131 பக்கங்கள்)

வேளியீடு: அ. பாலமனோகரன்

(பனம்பூ குடும்ப நாவல் வரிசையில் முதலாவது வேளியீடு)

கிடைக்குமிடம் : Birkhojterrasserne 413A,
3520 Farum, Denmark

பாண்டுவாசுதேவ நிவேதிக்கப்படுதல்

— எஸ். வ்யா —

4. பாண்டுவாசுதேவ நிவேதிக்கப்படுதல்

மகா அரசனான விஜய, (தன்னுடைய வாழ்க்கையின்) இறுதி ஆண்டினை அடைந்த பொழுது, வருமாறு யோசித்தான்: 'நான் கிழவனாகி விட்டேன்; என் மகன்கள் யாரும் உயிர் வாழவில்லை. (மிகப் பெரிய) சிரமத்தின் பேரிலே மக்களாலே குடியேற்றப்பட்ட இந்த ராஜ்யம், என் மரணத்தின் பின்னர் பூஜ்யமாகி விடக்கூடும். எனவே, சந்தர்ப்ப சூழலினால், என் தம்பி சுமித்தாவை இங்கு அழைத்து, அவனுடைய கைகளிலே இந்த அரசினை ஒப்படைப்போம்.' தன் அமைச்சர்களுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர், அவனுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பி வைத்தான். இந்தக் கடிதத்தினை விஜய அனுப்பி வைத்த சிறிது காலத்தின் பின்னர், அவன் விண்ணிலுக்குச் சென்றான். [அவன் மரணமடைந்தான் என்கிற அர்த்தத்தில்.]

அவன் இறந்ததும், இளவரசனின் வருகையை எதிர்பார்த்து, உபதீஸைமவில் வாழ்ந்து கொண்டு, அமைச்சர்கள் அரசாண்டார்கள். விஜயவின் மரணத்தின் பின்னர்,

இளவரசன் வருவதற்கு முன்னர், நமது லங்கா தீவு ஓர் அரசனற்று இருந்தது.

சீஹபுரவில், மன்னன் சீஹபாகுவுக்குப் பின்னர், அவன் மகன் சுமித்த அரசனானான். அவனுக்கு மட்ட [நாட்டு] அரசனின் மகள் மூலம் மூன்று மகன்கள் இருந்தார்கள். [மட்ட என்பதை அதன் சமஸ்கிருத வடிவம் மற்றா எனக் கொண்டு, அது தற்கால 'மட்றாஸ்' என்னும் பகுதியைக் குறிக்கும் என்று கெய்ஹர் கருதுகிறார். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில், பல்லவ மன்னர்கள் உச்சம் பெற்றுக் காஞ்சியைக் கோநகராகக் கொண்டு அரசாண்ட காலத்தில், பிற்காலத்தில் மஹாபலிபுரம் என வழங்கும் கடல்மல்லையே துறைமுகமாக விளங்கிற்று. அதன் வடபால் அமைந்த தற்கால 'மட்றாஸ்' தெலுங்கருடைய வருகையின் பின்னரே முக்கியத்துவம் பெறுவதாயிற்று. சென்னப்ப நாயக்கனின் நினைவாகச் சென்னை அமைந்தது. ஆங்கில ஆட்சி இந்திய மண்ணிலே வேரூன்றப் பலமான அத்திவாரமிட்ட ரொபட் கிலைவ் காலத்திலே தான் இந்தச் சென்னை மட்றாஸாக மாறி, துறைமுக அந்தஸ்தில் ஏற்றமும் பெற்றது. தற்காலத் தமிழ் நாட்டின் எல்லைகளுக்குள் ஆதி சிங்களரின் உறவுகளைக் குறிக்கும் கெய்ஹரின் எத்தனங்களுக்குப் போதுமான சரித்திரச் சான்றுகள் கிடைத்திலது.]

சீஹபுரவுக்கு வந்த தூதுவர்கள் கடிதத்தை அரசனிடம் கையளித்தனர். கடிதத்தைக் கேட்ட மன்னன் தன் மூன்று மகன்களிடம் வருமாறு கூறினான்: 'என் அன்புக்கினியதுகளே, நான் கிழவன். என் அண்ணனுக்குரிய அழகியதும் மகா கருணை பாலிக்கப் பட்டதுமான லங்காவுக்கு உங்களுள் ஒருவன் செல்லுதல் வேண்டும். அங்கு அவருடைய மரணத்துக்குப் பின்னர், அந்த அழகிய ராஜ்யத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றல் வேண்டும்.'

மன்னனின் கனிஷ்ட மகனான இளவரசன் பாண்டுவாசதேவ யோசித்தான்: 'நான் அங்கு செல்வேன்'. அவனுடைய பயணம் வெற்றியளிக்கும் என்பது அவனுக்கு உறுதி செய்யப்பட்டதும் [நிமித்தகர்களுடைய வாக்கியத்தில் இருந்து இதனை அறிந்து கொண்டான் என்று மகாவம்ச தீக இதனை விளக்குகின்றது], தந்தையால் அதிகாரம் வழங்கப் பெற்று, அமைச்சர்களின் முப்பத்திரண்டு புத்திரர்களையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு, ஆண்டித் துறவிகளாக மாறுவேஷமிட்ட பின்னர், புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் மகாகந்தார நதியின் முகத்துவாரத்தில் இறங்கினார்கள். [இந்த நதியின் அடையாளம் நிறுவப்படவில்லை. இது மன்னாருக்கு அணித்தாகப் பாயும் ஒரு நதியாக இருக்கலாம் என அனுமானிக்கப் படுகின்றது.] இந்த ஆண்டித் துறவிகளைக் கண்ட மக்கள், அவர்களுக்கு உரிய மரியாதை செலுத்தி வரவேற்றார்கள்.

அவர்கள் தலைநகரைப் பற்றி விசாரித்து, தேவர்களாலே பாதுகாக்கப் பட்டு, உபதீஸகமவிலுள்ள அந்த நகரத்தை மெதுவாக வந்தடைந்தார்கள். ஏனைய அமைச்சர்களினாலே பொறுப்பளிக்கப் பெற்ற ஓர் அமைச்சர், இளவரசனின் வருகை குறித்து ஒரு நிமித்தகனிடம் கேட்டான். அவன் அவனுக்கு [அமைச்சருக்கு] முற்கூட்டியே மேலும் சொன்னதாவது: 'சரியாக ஏழாவது நாளில் இளவரசன் வருவான். அவன் வீட்டிலே தோன்றும் ஒருவன் புத்தருடைய மதத்தினை [இங்கு] நிலை நிறுத்துவான்.' சரியாக ஏழாவது நாளிலே, அந்த ஆண்டித் துறவிகள் வருவதைக் கண்ட அமைச்சர்கள், விஷயத்தை விசாரித்து, அவர்களை இனங்கண்டு, பாண்டுவாசதேவவிடம் லங்காவின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்கள். ஆனால்

அவனுக்கு ஓர் அரசி இல்லாததினால், பவித்திரமான நிவேதித்தல் நடைபெறவில்லை.

சாக்கிய அகித்தோதனாவின் ஒரு மகன் சாக்கிய பாண்டு ஆவன். சாக்கியர்கள் (விரைவில்) அழிக்கப் படுவார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்ற அவன், தன் ஆதரவாளர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு, கங்கையிலிருந்து வெகு தூரத்தில் இருந்த வேறொரு நிலப்பரப்புக்குச் சென்று, அங்கு ஒரு நகரை நிறுவி, அங்கே அரசனாக ஆண்டான். அவனுக்கு ஏழு மகன்கள் இருந்தார்கள். [புத்தரின் மரணத்துக்குச் சிறிது முன்னராக, சாக்கியர்கள் கோசல நாட்டு மன்னனான விதுதபாவால் அழிக்கப் பட்டார்கள் என்று றைஸ்டேவிஸ் என்னும் சரித்திராசிரியர் 'புதிய இந்தியா' என்கிற தமது நூலிலே குறிப்பிடுகின்றார். சாக்கியர்களுடைய இந்த அழிவு குறித்து நிமித்தகர் மூலம் முற்கூட்டியே அறிந்துதான் பாண்டு இவ்வாறு புலம் பெயர்ந்தான் என்று சொல்லப்படுகின்றது. சிங்கள இனம், புத்தர் தோன்றிய சாக்கிய இனத்தின் வழிதோன்றல்களும் ஆவர் என்பதை நிறுவுவதற்கும் இந்தக் கதை பயன்படுகிறது என்பது உய்த்துணரத் தக்கது.]

அவனுடைய கடைசி மகள் படக்கூனா, என அழைக்கப்பட்டாள். அவள் தங்கத்தாலே செய்யப்பட்ட பெண்ணைப் போன்று, அழகிய வடிவினள்; ஆர்வத்துடன் காதலிக்கப்பட்டாள். [பொன்னிற மேனியள் சிறந்த அழகியாக வர்ணிக்கப்படுதல் சிங்களக் கவி மரபாக இருந்து வந்துள்ளது.]

அவளுடைய காதலைப் பெறுவதற்காக ஏழு அரசர்கள் மதிப்புமிக்க பரிசுகளை மன்னனுக்கு [பாண்டுவைக்கு] அனுப்பி வைத்தார்கள். அந்த அரசர்கள் மீது கொண்ட அச்சத்தினாலும், அவள் நல்நிமித்தமான ஒரு பயணத்தை மேற்கொண்டு, அஃது அரச நிவேதனத்தில் முடிவு பெறும் என்று நிமித்தர்கள் கூறியிருந்ததினாலும், விரைவாகவே முப்பத்திரண்டு சினேகிதிகளுடன் ஒரு கப்பலிலே வைத்து, அந்தக் கப்பலைக் கங்கையிலே பயணிக்கும்படி செய்து, சொன்னான்: 'எவனாலே முடியுமோ, அவனே என் மகளை எடுத்துக் கொள்ளட்டும்.' அவர்களால் அவளைக் கைப்பற்ற முடியவில்லை. கப்பல் அங்கிருந்து விரைவாகவே சென்றது.

இரண்டாவது நாளே அவர்கள் கோணகமாக [இது மகாகந்தார நதியின் முகத்துவாரத்தில் அமைந்துள்ளது] என்னும் துறைமுகத்தை அடைந்து, பெண்துறவிகளைப் போல ஆடையணிந்து கரையிறங்கினார்கள். [கங்கை நதி வங்காள விரிகுடாவில் சங்கமிக்கின்றது. பின்னர், அவர்கள் மன்னார்க் கடலிலே கரையிறங்க வேண்டியிருந்தது. இந்தப் பயணம் இரண்டே நாளில் காவியக் கற்பனையிலேதான் சாத்தியமாகும் என்பது உய்த்துணரத் தக்கது.] அவர்கள் தலைநகரைப் பற்றி விசாரித்து, தேவர்களாலே பாதுகாக்கப்பட்டு, உபதீஸகமவிலுள்ள அந்த நகரத்தை மெதுவாக வந்தடைந்தார்கள். [இவ்வாறு இவர்களுடைய வருகை, பாண்டுவாகதேவனின் வருகையுடன் ஒத்ததாக இருந்தது என்பது வலியுறுத்தப் படுகின்றது.]

நிமித்தகன் ஒருவனுடைய கூற்றைக் கேள்விப்பட்ட அமைச்சர்களுள் ஒருவன், பெண்கள் வருவதைக் கண்டு, விஷயத்தை விசாரித்து, அவர்களை இனங்கண்டு, அரசனுக்கு முன்பாக நிறுத்தினான். எனவே பக்திசார்ந்த விளக்கம்

நிரம்பிய அவனுடைய அமைச்சர்கள், பாண்டுவாசுதேவவைத் தங்கள் மன்னனாக நிவேதித்தார்கள்; அவர்களுடைய ஒவ்வொரு விருப்பமும் நிறைவேற்றப்பட்டது.

உயர்குழப் பிறப்பின் ஆகிருதி பெற்ற சுபடக்கூனாவைத் தன் ராணியாக நிவேதித்து, தன்கூட வந்த கூட்டாளிகளுக்கு மற்றைய கன்னிப் பெண்களை அளித்து, மன்னன் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தான்.

[பக்தர்களிடம் அமைதியான இன்பமும் தெய்வீகப் பரவசமும் ஊட்டுவதற்காகத் திரட்டப்பட்ட மகாவம்சத்தின் 'பாண்டுவாசுதேவ நிவேதிக்கப்படுதல்' என அழைக்கப்படும் எட்டாவது அத்தியாயம் இங்கு முடிவடைகின்றது.]

5. அபய நிவேதிக்கப்படுதல்

அந்த இராணி பத்து மகன்களையும் ஒரு மகளையும் பெற்றாள்: எல்லாரிலும் முத்தவன் அபய எனப் பெயரிடப்பட்டான்; கனிஷ்ட பிள்ளையான மகன் சித்தா எனப் பெயரிடப்பட்டான். அவனைப் பார்த்ததும், புனித நூல்களிலே நுட்பம் பெற்றிருந்த பிராமணர்கள் முற்கூட்டியே சொன்னார்கள்: 'ஆட்சி உரிமைக்காக அவளுடைய மகன் தன் மாமன்மாரைக் கொல்லுவான்.' 'எங்களுடைய தங்கச்சியை நாங்கள் கொன்றுவிடுவோம்' என்று சகோதரர்கள் தீர்மானித்த பொழுது, அபய அவர்களைத் தடுத்தான்.

உரிய காலத்தில், ஒரு தூண் மட்டுமே கொண்ட ஓர் அறையிலே அவளைக் குடியிருக்கச் செய்தார்கள். அதற்கான வாசலை அவர்கள் மன்னனின் சயன அறையினூடாக அமைத்தார்கள். உள்ளே ஓர் ஊழியப் பெண்ணையும், வெளியே நூறு போர் வீரர்களையும் நிறுத்தி வைத்தார்கள். ஆனால், அவள் [சித்தா] தன் அழகைப் பார்த்த உடனேயே ஆண்களை உன்மத்தம் பிடிக்கச் செய்தாளாகையினால், அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் பட்டப் பெயருடன் 'உம்மாதசித்தா' என நீளமாயிற்று. [பைத்தியமாக்கும் சித்தா என்பது பொருள்.]

இளவரசி படக்கூனா, லங்காவைச் சேர்ந்துவிட்டாள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டதும், ஒருவனைத் தவிர ஏனைய அவளுடைய சகோதரர்கள் [சாக்கிய பாண்டுவின் மகன்கள்], தாயினாலே உந்தப்பட்டவர்களாய், இங்கே புறப்பட்டு வந்தார்கள்.

இங்கு வந்ததும் அவர்கள் லங்காவின் மன்னனான பாண்டுவாசுதேவவைத் தரிசித்தார்கள். தங்களுடைய மிகக் கனிஷ்ட தங்கச்சியையும் பார்த்து, [உம்மாதசித்தாவின் நிலைமை குறித்து] விசனப்பட்டார்கள். அவர்கள் மன்னனுடைய

உபசரணையைப் பெற்று, அவனுடைய அனுமதியுடனேயே, லங்கா தீவிலே நடமாடி, தங்களுக்கு விருப்பமான இடங்களிலே குடியேறி வாழத் தொடங்கினார்கள்.

ராமா குடியேறிய இடம் ராமகோண என அழைக்கப்பட்டது. உறுவெலா, அதுராத ஆகிய குடியேற்றங்கள் அவர்களுடைய பெயர்களினாலேயே அழைக்கப்பட்டன. விஜித்த, தீகாயு, ரோகண ஆகியோரின் குடியேற்றங்கள் விஜித்தகம, தீகாயு, ரோகண என நாமஞ் சூட்டப் பெற்றன. [விஜய காலத்திலேயும் அதுராதகம, உறுவெல, விஜித்தபுர ஆகிய குடியேற்றங்கள் நிறுவப்பட்டன என்றும் மகாவம்ச கூறுகின்றது. எனவே, இந்தக் குடியிருப்புக்கள் சம்பந்தமாக இருவேறு மரபுகள் பயிலப்படுவதை மகாவம்ச வலியுறுத்துகிறது எனக் கொள்க.]

அதுராத ஒரு குளத்தைக் கட்டி, அதன் தெற்கிலே ஒரு மாளிகையை நிருமாணித்து, அங்கு வாழத் தலைப்பட்டான். இதன் பின்னர் மகா மன்னனான பாண்டுவாசுதேவ தன் மூத்த மகனான அபயவை ராஜப் பிரதிநிதியாக நியமித்தான்.

தீகாயுவின் மகனான தீகாமினி உம்மாதசித்தாவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும், அவள்மீதான வேட்கையினால் உந்தப்பட்டு, உபதீஸகம சென்று மன்னனைச் சந்தித்தான். இவனும் [மன்னன் பாண்டுவாசுதேவ] அவனை ராஜப் பிரதிநிதியுடன் இணைத்து அரண்மனைச் சேவையிலே ஈடுபட நியமித்தான்.

அரண்மனையிலே தனது காலதருக்கு முன்பாக நின்ற [தீக] காமினியை ஒரு தடவை சித்தா பார்த்ததுமே, அவளுடைய உள்ளத்தில் காதல்தீ முண்டெழுந்தது. அவள் தன் ஊழியப் பெண்ணிடம் 'அது யார்?' என்று கேட்டாள். 'அது உன் மாமன் மகன்' என்று அவள் சொல்லக் கேட்டதும், அந்த விஷயத்தைத் தன் சேவகியிடம் ஒப்படைத்தாள். அவன் அவளுடன் தொடர்பு கொண்டு, இரவில் அந்தக் காலதரிலே ஓர் ஏணியை மாட்டி, மேலேறி, காலதரை உடைத்து உள்ளே சென்றான்.

அவ்வாறு அவன் அவளுடன் புணர்ச்சி செய்து, விடியும் வரை அங்கிருந்து செல்லவில்லை. அங்கு அவன் அடிக்கடி திரும்பச் சென்றான். [அந்த அறைக்கு] வாசல் இல்லாததால், அவன் [அங்கு சென்று வருவது] கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

அவன் மூலம் அவளுக்குப் பிள்ளை உண்டாயிற்று. அவளுடைய கருப்பையின் கனி பழுத்ததும், ஊழியப் பெண் அவள் தாயிடம் சொன்னாள். அவள் மகளை விசாரித்த பின்னர், மன்னனிடம் சொன்னாள். மன்னன் தன் மகன்களுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் சொன்னான்: 'அவனும் [தீக காமினியும்] எங்களுள் ஒருவனாய் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். அவனுக்கு அவளை [மணஞ் செய்து] கொடுப்போம். ஒரு மகன் பிறந்தால் அவனைக் கொல்லுவோம்' என்று கூறி, அவளை அவனுக்குக் கொடுத்தார்கள்.

பிரசவ காலம் நெருங்கியதும் அவன் பிரசவ அறைக்குள் சென்றான். உறுதி மொழி தர மறுத்த காரணத்தினால் [பையன் பிறந்தால் அவனைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய சூழ்ச்சிக்கு உடன்படாத காரணத்திற்காக இருக்கலாம்], 'இவர்களே இந்த விஷயத்தில் துணை போயிருக்கக் கூடியவர்கள்'

என நினைத்து, அச்சத்தினால், காமினியின் வேலையாட்களான இடையன் சித்தவையும், அடிமை காலவேலாவையும் இளவரசர்கள் கொலை செய்தார்கள். அவர்கள் யகூர்களாக மறுபிறவி எடுத்து, தாயின் கருப்பையில் இருந்த குழந்தையைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தன்னை ஒத்த காலத்தில் பிரசவிக்கப் போகும் இன்னொரு பெண்ணைக் கண்டுபிடிக்குமாறு சித்தா தன் ஊழியப் பெண்மூலம் ஏற்பாடு செய்தாள். சித்தா ஒரு மகளைப் பெற்றாள்; இந்த [மற்றப் பெண் ஒரு மகளைப் பெற்றாள். தன் சொந்த மகனுடன் சேர்த்து ஆயிரம் [எண்ணிக்கையுள்ள பணம்] மற்றவளிடம் ஒப்படைத்த பின்னர், பின்னவளுடைய மகளைக் கொண்டுவந்து தனக்குப் பக்கத்தில் கிடத்தும்படியும் சித்தா ஏற்பாடு செய்தாள். 'ஒரு மகள் பிறந்தாள்' என்று மன்னனின் மகன்கள் கேள்விப்பட்டதும் மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். ஆனால் இருவரும், தாயும் பாட்டியும், தாத்தாவினதும், மூத்த மாமனினதும் பெயர்களை இணைத்து, பெயனுக்கு பாண்டுகாபய எனப் பெயர் வைத்தார்கள். [இந்தப் பெயரைத்தான் தமிழ்சேவை என்கிற நினைப்பில் பந்துகாபயன் என்று எழுதி வைத்தார்கள்.]

லங்காவின் மன்னனான பாண்டுவாசுதேவ முப்பது ஆண்டுகள் அரசாண்டான். பாண்டுகாபய பிறந்ததும் அவன் இறந்தான்.

மன்னன் இறந்ததும், மன்னனின் மகன்கள் எல்லோரும் ஒன்று கூடி, அபயம் அளிக்கும் அபயவின் நிவேதித்தலுக்கான மகா விழாவை நடத்தினார்கள்.

[பக்தர்களிடம் அமைதியான இன்பமும் தெய்வீகப் பரவசமும் ஊட்டுவதற்காகத் திரட்டப்பட்ட மகாவம்சத்தின் 'அபய நிவேதிக்கப்படுத்தல்' என அழைக்கப்படும் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் இங்கு முடிவடைகின்றது.]

*Latest arrivals
from India*

NESANS EMPORIUM

- * Wedding Sarees
- * Salvars
- * Guruthas
- * Lungies

- * Silk Sarees
- * Blouses
- * Shirts
- * Dhoties

Contact Shantha S Jeremiah to make
an appointment to visit our showroom

4 Warrington Avenue,
Vermont South, Vic 3133
Phone/Fax (03) 887 9309

வேலிகள் போட்ட எங்கள் கிராமம்

கோடை நாட்களில் புடமிடப்பட்ட
புவிமுற்றத்தின் நாலா புறத்தும்
புதிய ஒளியும் புதிய ஓசையும்.

காந்தர்வ லோக எல்லையின் கீழே
வான்முடி முதலாய் மணியடி வரைக்கும்
பறவைகள் இன்னிசை பயிலும்;
நறுமணம் தோய்ந்த முந்தானைகளைப்
பாதைகள்தோறும் நழுவவிட்டு
வண்டோடி மலர்கள் சிரிக்கும்;
வானே ஆயினும் மண்ணே ஆயினும்
கடலே ஆயினும் சித்திரை நாட்களில்
ஆத்மாவுக்குப் புத்துணர் வாகும்.

எங்கள் ஊரில் புழுக்கம் தீர
பழைய கணக்கு ஏட்டின் தூசி
முகங்களில் படிந்த பெரிய மனிதர்கள்
ஆலமரத்தின் கீழே கூடுவர்.

தாங்கள் போட்ட கிடுகு வேலியின்
உயரம் பற்றியும்
அந்த வேலியின் பின்னே நரைகளைச்சூடும்
தங்கள் பெண்களின் கற்பைப் பற்றியும்,
அவர்களுக்காக,
மலை முகடுகளில் தங்க மலர்களைத்
தாங்கள் தேடும் சாதனை பற்றியும்
எத்தனை பெருமை பேசிக்கொள்ளுவர்!

சமயறையின் வேலியைப் பிரித்தால்
சமவெளி எங்கும் குறிஞ்சி மலர்கள்.

1977

For all your requirements in groceries visit us

Sri Lankan & Indian spices at reasonable prices

Rice & Oil on special right now

Our Video Library has a large selection
of old & new Tamil, Hindi & Sinhala films

We also have the latest releases in CD & AUDIO

Fax service available

(around the world - around the clock)

Two years Anniversary Special

Buy \$100 worth of groceries at any one time and
get \$20 cash Back
and free delivery - This month only

SHAN IMPORTS & EXPORTS

and

RUBY SPICES & VIDEO

445B - 447 South Road, Moorabbin 3189

Phone: (03) 553 0184, Fax: (03) 532 2054, Mobile: 018 382 231

ஆதமி தமிழ் சொந்தொகுப்புச் சாதனத்தின் உதவியுடன்
'மாபு' தமிழில் அச்சமைக்கப்பட்டுள்ளது.